Nr. 283. Czwartek, 11 Grudnia 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10 hal.**, pocztą **16 hal.** — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10.** — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	**ćwierćrocznie**	8 K — h.	**rocznie**	24 K	**ćwierćrocznie**	8 K
półrocznie	16 K	**miesięcznie**	2 K 70 h.	**półrocznie.**	12 K	**miesięcznie.**	2 K

W Niemczech 3 K **20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach **4** K **60** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych i Ministerstwem skarbu zatwierdziło zmianę § 16 statutu Towarzystwa akcyjnego: „Krakowska spółka tramwayowa w Krakowie“, uchwaloną na walnem zgromadzeniu akcyonaryuszów tego Towarzystwa w dniu 6 kwietnia 1913.

Przez władzę górniczą rządowo upoważniony inżynier górniczy, Stanisław Nowak, przeniósł swą siedzibę z Krakowa do Rogów (poczta Miejsce Piastowe).

Przez władzę górniczą rządowo upoważniony inżynier górniczy, Henryk Kowarzyk, przeniósł swą siedzibę z Krakowa do Gór Luszowskich (poczta Siersza Wodna).

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 10 grudnia.

Delegacye.

Z Delegacyi węgierskiej.

Na wczorajszem pełnem posiedzeniu Delegacyi węgierskiej, po podanem wczoraj przemówieniu P. Ministra Berchtolda, przemawiał sprawozdawca del. Nagy. Wywodził on, że P. Minister spraw zagranicznych zasługuje na pełne uznanie za to, iż utrzymał pokój. Niesłusznie zarzucono P. Ministrowi, jakoby nie był należycie poinformowany. Jeżeli stosunki na Bałkanach nie przybrały obrotu zupełnie zgodnego z interesami Monarchii, to wchodzą tu w rachubę powody, za które nie można czynić P. Ministra odpowiedzialnym. Zmienić bieg wydarzeń można było tylko za cenę zbyt wielkiego ryzyka, niepozostającego w żadnym stosunku do wyników, które możnaby były ztąd osiągnąć.

Del. Michał Karolyi (p. niezawisłości) oświadczył, że nie jest zadowolony z kierownictwa polityki zagranicznej. Polityka „Ballplatzu“ — mówił — sprawiła, że straciliśmy na Bałkanach wszystkich przyjaciół, a kosztowało to nas zarazem przeszło 400 milionów. Austro-Węgry miały zadanie łagodzenia przeciwieństw między trójprzymierzem a trójporozumieniem. Można to było spełnić, gdyby na „Ballplatzu“ uprawiano politykę samodzielną, nie zaś — słowa mowcy — politykę, wychodzącą na jedno z tem, że „Ballplatz“ był filią Wilhelmstrasse,

Del. Berzeviczy podkreślił objektywność Anglii podczas całego przesilenia bałkańskiego.

Del. Hengemüller zauważył, że trudności, jakie wyłoniły się dla kierownika polityki zagranicznej pochodzą ztąd, że u nas niema jednolitej opinii publicznej o sprawach zagranicznych.

Del. Stefan Rakovszky zawołał w toku mowy del. Hengemüllera: Nie jesteśmy w komplecie, niema nawet 31 delegatów w sali.

Sekretarz del. Teleky po przeliczeniu oznajmił, że jest tylko 30 delegatów, a wnet postaramy się jeszcze o jednego. (Wrzawa na ławach opozycyi).

Del. Rakovszky: Dlaczego nie postaraliście się panowie o odpowiednią liczbę delegatów, kiedy zwołano posiedzenie na wasze żądanie? (Aluzya do zbojkotowanego przez stronnictwo rządowe posiedzenia Delegacyi w sprawie straży parlamentarnej w Delegacyach. *Przyp. Red.)* Wrzawa. Prezydent zawiesza posiedzenie; podczas przerwy wrzawa trwa dalej,

Del. Rakovszky woła do Prezydenta, który został na swem miejscu: Dlaczego pan wtenczas nie zawiesił posiedzenia?

Prezydent: Wtenczas wiedziano, że nie jesteśmy w komplecie. (Wielka wrzawa wśród opozycyi).

Del. Apponyi: Wiedzieli o tem tylko uczestnicy spisku.

Kiedy uspokoiło się, del. Hengemüller dokończył swej mowy, wyrażając w niej nadzieję, że rokowania z Serbią doprowadzą do pożądanego wyniku.

Del. Stef. Rakovszky zażądawszy głosu do regulaminu, ponownie zarzucał Przewodniczącemu jaskrawą stronniczość w ocenie kompletu Delegacyi.

Premier hr. Tisza odpowiadając na wywody del. Karolyiego, zarzucił mu, że tylko krytykował politykę zagraniczną, a nie mówił, jaka ona ma być. W Rossyi istnieją dwa kierunki: Jeden chciałby zdobyczy i hegemonii protekcyjnej na Bałkanach. Ilekroć ten kierunek bierze górę, stosunki z Austryą bywają naprężone. Drugi kierunek wyznaje zasadę, że historyczne posłannictwo Rossyi polega na tem, aby na Bałkanach niczego nie zaniedbała, coby mogło przyczynić się do oswobodzenia państw bałkańskich i umożliwienia porozumienia między Austro-Węgrami a Rossyą. Gdy ten drugi kierunek bierze w Rossyi górę, niema w Austryi czynnika, który nie witałby go z radością. Bardzo łatwo krytykować *post festum*, lecz gdyby Monarchia była się odosobniła w postępowaniu swem od innych mocarstw, byłoby to pociągnęło za sobą jak najgroźniejsze następstwa.

Wkońcu polemizował hr. Tisza z hr. Andrassym.

Mowa hr. Tiszy spotkała się z oklaskami i żywemi potakiwaniami na ławach większości, a z hałasem z ław opozycyi.

Podczas mowy del. Jerzego Lukacsa stwierdzono brak kompletu.

Dziś od godz. 10 rano dalsze obrady.

Wiedeń. Wczoraj odbył się u hr. Berchtolda trzeci obiad delegacyjny, w którym uczestniczyli między innymi węgierski premier hr. Tisza, węgierski minister skarbu, wielu węgierskich i austryackich delegatów, wśród nich z Polaków del. Czaykowski.

SEJM.

□ Subkomitet polityczny komisyi dla reformy wyborczej zebrał się wczoraj o godz. 4 po południu i obradował pod przewodnictwem JE. dr. Głąbińskiego. W obradach wzięli również udział JE. P. Namiestnik dr. Korytowski i Komisarz rządowy w Sejmie, Wiceprezydent Namiestnictwa Grodzicki.

Obradowano nad sprawą kuryi średniej własności i przeprowadzono obszerną dyskusyę, nie powzięto wszakże żadnych uchwał i o godzinie 6 po południu przewodniczący odroczył posiedzenie do dnia dzisiejszego.

Subkomitet dla okręgów wyborczych zebrał się wczoraj o godzinie 7 wieczorem i obradował pod przewodnictwem JE. dr. Głąbińskiego. W naradach tego

---

Maciej Wierzbiński.

IDYLLA.

(Ciąg dalszy).

Młody porucznik westchnął i rój myśli tkliwych frunął lotem mew na progi Edenu, trzepotał nad łożem uśpionej księżniczki, otaczał jej głowę wiankiem marzeń, dotykał całusami jej ust koralowych, od granatu piękniejszych.

Budził ją, witał i żegnał żałośnie, nie widząc żadnego sposobu ujrzenia jej przed wyjazdem, wyznania swych uczuć, ucałowania spojrzeniem jej lic matowych i oczu wyrazistych, gwiezdnych.

Poznał w Tulonie jej ojca, pana Varennes, adwokata, właściciela rozległych winnic i tej pięknej siedziby, zwanej: Le Vaisseau i zdarzyło się, że wracając z miasta, spotkał go w pociągu z córką. Wtedy po raz pierwszy i jedyny ścisnął rączkę olśniewającej brunety. W czasie tej wspólnej, półgodzinnej podróży p. Varennes toczył z nim rozmowę bez przerwy, a panna Marie Louise, obleczona w milczenie, przyglądała się porucznikowi pilnie, paląc go żarem swych źrenic hiszpańskich.

Zaprawdę Le Bon mógł był spodziewać się zaproszenia do willi Le Vaisseau, ale zdało się, że bogaty adwokat nie uznał hołysza, co prócz szabli przy boku i orderu na piersi nie posiadał prawie nic pod słońcem, za godnego swych progów gościa. Lękał się snadź, aby córka nie zajęła się „złą partyą“, więc, wysiadłszy z pociągu, rozstał się z nim grzecznie ale chłodno. Lecz panna zarumieniona przesłała za plecami ojca znajomemu poniekąd oficerowi spojrzenie, które rozprzęgło w nim falę uczuć. Omdlały ze szczęścia, szedł za nią wzrokiem tęsknym, rozkochanym.

Nieba! Gdyby można cudem jakim zobaczyć ją raz jeszcze...

Z tem gorącem pragnieniem w piersi wędrował Gaston do fortu Carqueiranne, który, niby olbrzymie gniazdo, spoczywał na skałach nadmorskich w tem miejscu, gdzie ląd raptownie odwracał się od zatoki ku szerokiej równi morza.

Godzina była tak wczesna, że gdy Le Bon wszedł w ciemne mury ostoi, dzwoniono dopiero na zupę i żołnierze dreptali w trepkach przez dziedziniec z naczyniami po śniadanie. Większość składała się z młokosów, dość niedawno zrekrutowanych, ale byli między nimi i starsi żołnierze, obyci ze służbą w koloniach. A z sierżantem łączyła porucznika pewna zażyłość, gdyż przebył z nim szereg miesięcy na pograniczu Tonkinu i kampanię chińską. Żal mu było w tej chwili rozstawać się z dzielnym żołnierzem.

Le Bon załatwił sprawy bieżące, przygotował papiery dla swego następcy pożegnał się z żołnierzami i sierżantem i pospieszył z powrotem, obiecując sobie pielgrzymkę do ustronia, w którem po raz pierwszy ujrzał boginię swego serca.

Wstąpiwszy w La Garonne do ogrodnika, kazał ułożyć z fiołków mozajkę w kształcie serca, w której pośrodku wypisane było rozetami rubinowych i złocistych renunkulów słowo: „Adieu“. Pozostawi to tam. gdzie piękna Marie Louise przesiaduje zwykle z książką, pod opieką białego brytana.

Puścił się do miniaturowej zatoki Bonette, niemal biegł jakby na schadzkę po splantowanych urwiskach, po których wiła się niewyraźna, zanikająca ścieżka dla celników i strażaków nadmorskich. Tu i owdzie rozłożyste konary platanów plamistych rzucały cień na płyty skał kwarcowych, miejscami modrzew lub świerk, wyrastając ze szpar rozdartej ściany urwiska, zwieszał się nad rumowiskiem czerwonawych i rdzawych złomów, miejscami kilka zgrupowanych pinij wznosiło dumne wierzchołki na dziobatych cyplach fortec skalnych, miejscami wały jaśminów, berberysów, jałowca i paproci przysłaniały przepastną krawędź wysokiego brzegu, który zygzakowaty, w fantastyczne poszarpany linie, raz wysuwał się naprzód, raz cofał wstecz ku oparkanionym, zadrzewionym ogrodom. U ścian jego, piętrzących się z grandezzą, spoczywały jakby omszałe bryły kamienne, godne ramion cyklopa, niekiedy pokryte snopami nagromadzonych grzybieniów błotnych i wodorostów przegniłych, tworząc wądoły, w które z bulkotem wlewały się wirzyska fal kryształowych, usadzających się wstęgami piany.

Maleńka zatoka Bonette przerywała mury nadbrzeżne, zdała się przystanią zaciszną, ale dalej słały się znowu bezładnie skały wyżej i wyżej i oskrzydlały sierpem posesyę adwokata Varennes. Ogród, przed frontem pałacu leżący, zwieszał się nad brzeg tej przystani, ale oko porucznika nie mogło wtargnąć w jego obrąb, gdyż osłaniała go z tej strony gęstwina drzew, przebogate kiście mimozy złocistej, delikatne gałązki cyprysów krzaczastych, do akacyi podobnych, i palmy pióropuszyste.

Pewnego razu pnąc się cicho, na palcach na szczyt zapomnianego urwiska, Gaston ujrzał siedzącą białą postać dziewczyny samotnej, zaczytanej. Stanął, zapatrzył się na nieoczekiwane zjawisko pełne wdzięku, na miękki profil, na kształtną głowę pochyloną i czuł, że obrazek ten wrasta mu w duszę, zapada się w nią. Skamieniał urzeczony i nie byłby ruszył się z miejsca, gdyby stary pies newfundlandzki nie był odkrył intruza.

Zasapane psisko podbiegło, warknęło i szczeknęło raz i drugi starczym, basowym głosem, z obowiązku.

Na to panna uniosła głowę, powłóczystym wzrokiem ogarnęła postać oficera, zatrzymała go przez długą chwilę w promieniach oczu, zaczem powstała powoli z głazu i odeszła w przeciwną stronę. Gaston pożerał oczyma jej dość wysoką postać, chwiejąca się na biodrach, upajał muzyką jej ruchów, aż przesunęła się przez kolczastą siatkę drucianą, otaczającą ogród ojcowski i zniknęła za grupą drzew.

Zdało mu się, że, przechodząc przez furtkę, zahaczyła o niego spojrzeniem. Padł na głaz, na którym przed chwilą spoczywała piękna nieznajoma na tle mimozy bujnej, wdychał rozfalowanemi nozdrzami woń złotych girland, pod urokiem wizyi, jakby z sielankowego romansu wyczarowanej. A nazajutrz złożył na tem miejscu wiązkę różowych kwiatów.

Gdy wieczór zaczął roztaczać nad błękitami popielatą siatkę, raz jeszcze udał się w to ustronie, wiedziony jakimś magnetyzmem serca i krzyknął z radości, gdy spostrzegł na miejscu swych kwiatów kilka fiołków, jakby przypadkiem porzuconych. Przycisnął je do ust drżących, całował, pieścił, pewny, że nikt go nie widzi prócz mew, toczących wieczorowe korowody.

A jeżeli ona patrzała nań z jakiego ukrycia?... Nie wiadomo, czy tego wieczora bawiła się widokiem rozkochanego kawalera, ale niezawodnie spostrzegała go tam nieraz, nie zdradzając swej obecności za drzewami, czy za skałami. Odtąd bowiem bywał tam częstym gościem, przesiadywał na tym głazie z książką, z marzeniami i tęsknotą, mając to wrażenie, że oczy jej spoczywają na nim, że istota jej schyla się nad nim, owiewa mu głowę wonnym zefirem.

Raz dostrzegł ją w ogrodzie, w sukni niezapominajkowej, raz zielony welon u słomkowego jej kapelusza zamigotał gdzieś na skałach, czasami pies zdradzał jej obecność, przeczuwaną nerwami serca, aż w śliczny ranek marcowy, biegnąc szybko z góry nad zatokę, niemal wpadła nań całem ciałem w chwili, gdy wysunąwszy się z poza drzewa, zastąpił jej drogę mimowolnie.

Stanęła, sparaliżowana czarownem przerażeniem, zarumieniła się, a on, lubo nie znał jej wówczas jeszcze formalnie, podniósł odruchowo rękę do swego *kepi*, usuwając się na bok z galanteryą. Dostało mu się coś, jakby ukłon.

subkomitetu wzięli również udział P. Namiestnik JE. dr. Korytowski i Wiceprezydent Namiestnictwa Grodzicki.

Subkomitet ten po krótkiej dyskusyi uchwalił podział okręgów wyborczych w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej, według projektu przedłożenia rządowego.

Ustanowienie okręgów wyborczych w klasie średniej posiadłości ziemskiej odroczono, aż do czasu powzięcia przez pełną komisyę decyzyi, co do istnienia tej kuryi.

Następnie rozpoczęto dyskusyę nad okręgami klasy cenzusowej miast, której jednak nie ukończono. O godzinie 9 m. 30 wieczorem zamknięto posiedzenie.

Następne odbędzie się dziś o godzinie 5 po południu.

Z parlamentu Rzeszy niemieckiej.

Na wczorajszem posiedzeniu parlamentu Rzeszy niemieckiej, w dalszym ciągu obrad nad budżetem, zabrał głos kanclerz Bethmann-Hollweg.

Kanclerz zauważył, że w czasie między ostatnią jego mową o położeniu zagranicznem a dzisiejszem przemówieniem odbyła się druga wojna bałkańska, zawarto pokój bukareszteński, a Turcya zawarła pokój z przeciwnikami z pierwszej wojny bałkańskiej. Wydarzenia na Bałkanach wyszły tem samem ze stadyum ostrego zatargu, jakkolwiek następstwa światowego przewrotu, jaki sprowadziła wojna bałkańska, jeszcze ostatecznie się nie ułożyły.

Mowca wyraził nadzieję, że uda się znaleźć zadowalające wszystkie strony wyjście w sprawie ustalenia granic południowej i północnej Albanii. We wszystkich dotychczasowych fazach przesilenia bałkańskiego mocarstwa postępowały wspólnie i będą z pewnością umiały pokonać istniejące jeszcze trudności. Specyalnie Niemcy popierały interesy sojuszników swych, t. j. Austryi i Włoch. Po zawarciu pokoju bukareszteńskiego wyłoniła się różnica zdań, czy pokój ten ma być poddany rewizyi Europy. Niemcy odpowiedziały przecząco. Okoliczność, że Austro-Węgry były z początku za rewizyą, wywołała mniemanie o różnicy zdań między mocarstwami trójprzymierza. Podobne twierdzenie musi kanclerz z całą stanowczością odeprzeć. Nigdy bardziej trwałość trójprzymierza nie okazała się wypróbowana, jak w czasie przesilenia bałkańskiego. Spór między mocarstwami co do przyszłości Turcyi jest na długo wykluczony.

Socyalista Scheidemann krytykował ostro politykę kanclerza i wezwał go, aby wysnuł konsekwencyę z votum nieufności, wyrażonego mu przez parlament. W podobnych warunkach nie można uchwalać kanclerzowi budżetu.

Kanclerz Bethmann Hollweg ponownie zabrawszy głos, oświadczył, że poseł Scheidemann powinien jemu samemu zostawić troskę o godność kanclerza. Votum nieufności parlamentu niemieckiego z pewnością jest zagranicą inaczej oceniane, aniżeli wśród przyjaciół politycznych poprzedniego mowcy. Kanclerz odpowiada tylko na wywody p. Scheidemanna co do stosunków prawno-konstytucyjnych w Niemczech. Uchwalona przy końcu dyskusyi nad interpelacyą rezolucya parlamentu nie może przesunąć stosunku sił i norm. Inne są stosunki we Francyi i Anglii, o których mówił poprzedni mowca, a inne w Niemczech. Kanclerz stanowczo odpiera wszelkie próby ograniczenia praw cesarza. Z powodu votum nieufności niedawno uchwalonego kanclerz nie poda się do dymisyi. Naród niemiecki nie chce, aby władza cesarska podlegała przymusowi ze strony socyalnych demokratów.

P. Spahn (centrum) wywodził, że według konstytucyi przysługuje cesarzowi prawo mianowania i uwalniania kanclerza i w tem nic nie można zmieniać. Nie można też odrzucać budżetu, ponieważ uchwała się budżet nie dla kanclerza, czy ministra wojny, ale w interesie państwa i narodu.

P. Bassermann (narod. lib.) omawiał doniosłość trójprzymierza i wyraził nadzieję, że powiedzie się wyrugować niechęć Rumunii do Austryi i trójprzymierza.

Na tem obrady przerwano.

Z pod berła rossyjskiego.

(Aresztowanie p. Michała Łęskiego. — Niegodna gra. — Stowarzyszenie łączności Słowian na polu naukowem.)

Skandaliczna sprawa rzekomej obrazy religii prawosławnej przez księdza katolickiego, właściciela dóbr-Polaka i włościan-katolików, wlecze się jeszcze ciągle, mimo interpelacyi w Dumie i głosów prasy rossyjskiej, potępiających tego rodzaju robotę. Interpelacya dumska odbiła się głośnem echem i poza granicami Rossyi, „winnych“ wypuszczono na wolną stopę, skoro jednak huczek przycichł nieco, zamknięto ich znowu pod klucz. Świeżo *Dziennik Kijowski* przyniósł następujące szczegóły w sprawie, omawianej już obszerniej na szpaltach naszej *Gazety*:

Dnia 4 b. m. p. Michał Łęski jadł w towarzystwie p. Zenona Łęskiego, swego brata, obiad w restauracyi hotelu Europejskiego w Mińsku, gdy zbliżył się doń chłopiec, oświadczywszy, że policya chce się z nim widzieć. P. Łęski po chwili wrócił, oznajmiając tylko, że został ponownie aresztowany w sprawie sławnego krzyża w Rubieżewiczach, uparcie nazywanego przez czarną sotnię „prawosławnym“. Aresztowanie to tak było nagłe, że nie tylko nie dano p. Ł. dokończyć obiadu, ale nawet nie pozwolono mu zajechać do hotelu, zabrać rzeczy.

Bezwłocznie potem p. Zenon Łęski, właściciel majątku Tatary, rozpoczął starania o uwolnienie, choćby za kaucyą, ale starania te skutku nie odniosły, oświadczono bowiem, że za największą kaucyą nie można za takie przestępstwo na wolność wypuścić! Dodajmy, że już przed kilku tygodniami, tenże p. Łęski został aresztowany i uwolniony za złożeniem 1000 rb., gdy za uwolnienie ks. Miłaszewskiego, oskarżonego w tej samej sprawie, zażądano rb. 10 tysięcy!

Co było powodem zaaresztowania powtórnego?

Na zasadzie zebranych przez p. Zenona danych, okazuje się, że uwięzieni jednocześnie w tej samej sprawie włościanie rubieżewiccy mieli podobno zeznać i to oczywiście w celu uwolnienia się z pod zarzutu, że działali „na zasadzie piśmiennego rozporządzenia p. Łęskiego“. Prokurator i sędzia śledczy pojechali szukać tego „polecenia“ i nie znaleźli, bo go wcale nie było...

Natomiast p. Łęski, kiedy do niego przyszli włościanie, prosząc o drzewo na zrobienie nowego krzyża, zapytał, czy wiedzą, że mają prawo go stawiać. Ci odparli, że chcieli właśnie prosić także i o dowiedzenie się od jakiego prawnika, czy i jak tego mogą dokonać bez ściągnięcia na siebie odpowiedzialności.

Wskutek tej rozmowy, p. Łęski, za pierwszą swoją bytnością w Mińsku, poradził się prawnika wytrawnego, mecenasa K. Petrusewicza, który dał zresztą notatkę z wypisaniem paragrafów, które właścicielowi na jego gruncie pozwalają bez żadnego odwoływania się do władz, przenosić, znosić, naprawiać i stawiać krzyże. I tę to kartkę, nie umiejący zresztą czytać włościanie rubieżewiccy zakwalifikowali, jako „rozkaz“, a władze sądowe wyciągnęły wniosek, że włościanie byli tylko „ślepem narzędziem“, gdy ręką kierującą, syntezą tej niezmordowanej „intrygi polskiej“ czy „jezuickiej“, był właśnie kto? — Obywatel ziemski, Polak....

I na zasadzie zeznania nieumiejących czytać, a o treści kartki pisanej zeznających ludzi prostych i w dodatku współoskarżonych, władze sądowe aresztują, pomimo złożonej uprzednio kaucyi, po raz wtóry człowieka poważnego, bardzo majętnego i nie dającego najmniejszych powodów do przypuszczania, że porzuci kraj dla sprawy, o której te same władze wiedzą, że nie grozi żadnym, najmniejszym złym skutkiem dla oskarżonych?

Ale właśnie o to może i idzie...

Więzienie żadne nie będzie udziałem p. Łęskiego po wyroku, bo nie było tu ani znieważenia krzyża, ani krzyż ten nie był prawosławny. Ale, jeśliby p. Łęski został wypuszczony, ominęłaby go wszelka „kara“ za... niepopełnioną winę... I oskarżyciele pozostaliby nieco... skompromitowani, a w każdym razie bez żadnej satysfakcyi... I efektowne mowy pp. Okołowiczów, artykuły gazet czarnosecinnych, pozostałyby także odrobinę... pozbawione podstawy... Więc się tworzy w ten sposób podstawy.

*

Stałe grzebanie przez Radę państwa projektów prawodawczych Dumy, wyprowadziło z cierpliwości nawet *Nowoje Wremia*. Pod nagłówkiem: „Niegodna gra“ dziennik ten pisze:

Coś całkiem wyjątkowego w praktyce naszych ciał prawodawczych stanowi uchwała komisyi Rady państwa, odraczająca rozpoznanie projektu ziemstw wiejskich do czasu wyjaśnienia, jak na tę sprawę zapatruje się ministerstwo spraw wewnętrznych.

Jeden z najbardziej prawicowych członków komisyi, p. Stiszinskij, oświadczył, że „wnosząc z głosów gazet, ministerstwo spraw wewnętrznych samo opracowuje reformę ziemstw“. Wobec tego p. Stiszinskij obawia się, że „rozpoznawanie przez Radę państwa projektu ziemstw wiejskich może być nie na rękę ministerstwu, tem bardziej, że zapatrywania ministra Makłakowa na tę sprawę nie są jeszcze znane“. Zaczem p. Stiszinskij zaproponował zaniechanie obrad nad projektem i — komisya wniosek jego przyjęła.

Zarówno uchwała komisyi, jak jej uzasadnienie, nie mogą nie wywołać najwyższego zdumienia.

Wprawdzie społeczeństwo rossyjskie nie łudziło się nigdy co do niezależności zdania większości Rady państwa, stale i niezmiernie podatnej na wpływy uboczne, nie mieliśmy jeszcze atoli tak wyraźnego dowodu, że owa większość pragnie otrzymywać wskazówki za numerem porządkowym kancelaryi ministeryalnej, z wyłuszczeniem poglądów „urzędowych“.

Nie chce się nawet wierzyć temu. Jakto? Rada państwa nie może przystąpić do rozstrzygnięcia sprawy prawodawczej, póki nie otrzyma odpowiednich wskazań od „właściwego“ ministerstwa! Jakto? Najwyższa w państwie instytucya prawodawcza wobec całego świata pokornie przyznaje się do obawy o to, że uchwała jej mogłaby się nie podobać ministrowi! Jakto? Zdanie jednego ministra (nawet nie całego gabinetu) dla pewnych kół Rady posiada większą wagę, aniżeli zdanie samejże Rady państwa!

Przyznanie się głośne do tego równa się przecież uznaniu Rady państwa za niezdolną do pracy samodzielnej, równa się zrzeczeniu się prawa rozstrzygania zagadnień prawodawczych, równa się abdykacyi ze stanowiska najwyższej instytucyi państwowej, równa się dobrowolnemu postradaniu szacunku wszystkich kół społecznych, bez różnicy przekonań politycznych.

Takie fakty nie zdarzały się nawet w dawnej Radzie państwa. Chociaż nie posiadała ona mocy decydowania, umiała wszakże dawać uczuć ministrom, że posiada niezależne od nikogo zdanie.

Teraz naodwrót — członkowie Rady państwa wyczekują wskazówek ministeryalnych. Taka pozycya nie odpowiadałaby godności nawet instytucyi doradczej. Pp. Stiszinscy usiłują postawić Radę państwa w jednym rzędzie z departamentami ministerstw, siebie zaś w roli urzędników p. Makłakowa.

Artykuł kończy się ubolewaniem, że niemasz już silnej ręki Stołypina, któraby skierowała Radę na inne tory.

*

Pod przewodnictwem członka Akademii, Bechterewa, odbyło się wczoraj zgromadzenie Stowarzyszenia łączności Słowian na polu naukowem. Wiceprezes tego Stowarzyszenia w dłuższej mowie wskazał na konieczność takiej łączności, popartą wydarzeniami na Bałkanach w ostatnim roku. Nastąpił odczyt na temat „prawdziwe podstawy politycznej równowagi na półwyspie Bałkańskim“.

Prelegent wskazał na wspólne interesy Serbii i Bułgaryi ze stanowiska politycznego,

---

Frunęła w dół z wielkiem łopotaniem bucików po taflach skalistych, tworzących stopnie, uciekała w popłochu, ale w tym momencie, gdy raptem znaleźli się tak blizko, tak bardzo blizko siebie, pierś przy piersi, że aż padł na nich oszołamiający czar tej bliskości, organizmy ich zamieniły pęki promieni sympatycznych i, upojone nektarem miłosnym, zadrżały przeczuciem rozkoszy. Smugi złotego szczęścia płynęły przez nich potem długo.

Wszedłszy na urwisko, Gaston znalazł na „ich“ głazie książkę — przypadkiem. Odgadł, iż bogini ustronia zalecała mu ją do przeczytania w jakimś ukrytym celu. Pochłaniając romans, zrozumiał, że ona pragnęła tak być kochaną, jak heroina powieści, i sam nazajutrz pozostawił przypadkiem wraz z pękiem goździków ponsowych książkę, która miała jej powiedzieć, jak mniej więcej przedstawia się jego ideał kobiecy.

Książka ta zniknęła z głazu przypadkiem na dwie doby; zapewne panna wczytywała się w nią żarliwie, chcąc poznać upodobania młodego porucznika, wkraść się w zakamarki jego duszy, przeczytać jego samego na wylot. Gdy wreszcie książka znalazła się, oczywiście przypadkiem, Gaston odkrył w jednem jej miejscu świeży listek, który, jak mniemał, miał zwrócić jego uwagę na rozmowę młodej pary w powieści. Z toku ich dyalogu czytał słowa kobiety:

— Mężczyzna często wstydzi się kochać sercem. A przecież tego właśnie pragnie odeń serce kobiety....

(Dokończenie nastąpi).

70)

WIDMO.

(GEORGES OHNET: „LE REVENANT“).

XI.

(Ciąg dalszy).

— Obracałem trochę kapitałami w Ameryce. Nie miałem ani grosza, musiałem sobie radzić. A potem, zaczęło mi się to podobać. I nie źle mi poszło, byłem dość zręczny. W ten sposób, nawet we Francyi, nie łatwo mnie oszukać.

W tej samej chwili Eliza weszła do gabinetu ojca i oblicze jej, nieco poważne, rozpromieniało radością, gdy ujrzała Ludwika.

— Papo — rzekła — przychodzę ciebie uprzedzić, że mama wstała i możesz wejść do niej...

— A więc, zostań z panem Courcyer, córeczko. Przyjdziecie oboje do matki, gdy was zawołam.

Wyszedł, Eliza usiadła i patrząc na swego narzeczonego nieco zaniepokojona, rzekła:

— Oto po raz pierwszy, od owego dnia fatalnego, w którym tak ciężko zachorowała, mój ojciec i moja matka znajdą się naprzeciw siebie. Co wyniknie z tej rozmowy?

— Tylko dobry skutek, nie trzeba w to wątpić. Książę jest tak szlachetnie rozsądny i życzliwy!

— Tak. Moja matka, ze swojej strony jest tak zmieniona. Ale pomiędzy nimi są takie wspomnienia! Będą musieli obalić tyle przeszkód, aby dojść do porozumienia, że boję się, nie aby im zabrakło dobrej woli, lecz siły, aby temu podołać.

— Jeżeli będzie potrzeba, pomożemy im. Czyż już nie rozpoczęliśmy?

— Widzisz, Ludwiku, z tych nieporozumień, w które tak boleśnie wmieszana zostałam, wynika jeden, absolutny pewnik: że za cenę choćby największych ofiar trzeba utrzymać zgodę i łączność w rodzinie. Łatwość, z jaką się łamie uświęcone prawa, jest potworna. Słyszymy nieustannie o rozwodzie, jako o sposobie wybornym do rozwiązania wszelkich trudności zawadzających w życiu małżonków. Jest to sposób wygodny w niektórych razach, lecz ohydny prawie zawsze. Nie chcę, żeby mój ojciec i moja matka oddalili się jedno od drugiego. Przez całe moje dzieciństwo cierpiałam nad ich rozłączeniem. Cóż by to było, gdyby się byli rozwiedli? Czy mój ojciec, utworzywszy sobie inną rodzinę, wróciłby, aby mnie bronić i uratować? Byłby zapewne uległ wpływowi środowiska, w jakiem by się znalazł. Nowa jego rodzina, inne dzieci, nie pozwoliłyby mu się w to mieszać. I co by z nami dzisiaj się działo?

— Powiedz mi, Elizo, coś byś była zrobiła, gdyby twój ojciec nie przyszedł z pomocą?

— Widziałeś na co byłam przygotowana, jeżeli doszło do tego, że uciekłam od mojej mamy. Ale czy miałabym odwagę po raz drugi to uczynić? Czy zdobyłabym się na ostateczne postanowienie, aby się zabić?

— Elizo!

— Och, mój drogi! groziłam Fanny, że to zrobię, jeżeli mnie nie ukryje przed poszukiwaniami... Ale czy bym tego dokonała? To takie straszne, śmierć, a skoro się ma lat ośmnaście, trzeba tyle odwagi, żeby się zdecydować umrzeć! Naturalnie, byłbyś wyjechał do Ameryki, jak to zapowiedziałeś księdzu de Postel. A ja, sama jedna, skazana na nieustanną presyę, przestraszona publicznym skandalem wskutek oparcia się woli matki, prawdopodobnie byłabym ustąpiła. Nigdy pan de Rhodes nie byłby mężem moim. Nigdybym się nie zgodziła żyć z nim razem. Ale co za smutek dla ciebie i co za wstyd dla mnie! Mówiłam to wszystko księdzu de Postel wtedy, gdy zdecydował się rozpocząć kroki w Houplière. I to nas oboje uratowało.

Jak gdyby słowa Elizy miały dar wywołania tego, o którego chodziło, drzwi się otwarły i ksiądz de Postel, kulejąc, wszedł do pokoju. Wyciągnął ręce, podając je obojgu młodym. Był bardzo piękny. Włożył swój płaszczyk fioletowy: wyglądał jak biskup. Usiadł i zaraz rzekł do Elizy:

— Gdzie jest twój ojciec?

— Właśnie udał się do mamy.

Ksiądz się uśmiechnął zadowolony i rzekł:

— Nie możecie sobie wyobrazić, jak dziwne wrażenie czyni na mnie ten prosty frazes. Kto by się tego mógł kiedy spodziewać?

— Jest to bardzo szczęśliwy rezultat, ale to jeszcze nie wszystko!

— Rzym, moje dziecko, nie od razu został zbudowany. Przychodzę także, aby zobaczyć się z twoją matką.

— Ksiądz także nie widział jej odkąd zachorowała?

— Widziałem ją ostatni raz zrana tego dnia, w którym ów wypadek się zdarzył — powiedzmy: wypadek. Rozumiemy się, to wystarcza. Twoja matka oświadczyła mi wtedy, że już nigdy się nie zobaczymy. Byłem tego mniej pewny, nie bez powodów. W rozmowie, jaką miałem z młodym Gerardem

ekonomicznego i kulturalnego i powiedział, że postęp zasad demokratycznych na półwyspie Bałkańskim z konieczności musi doprowadzić do wspólnej unii państw bałkańskich. Następnie podniósł sprawiedliwość rozdziału terytoryów na podstawie pierwszej wojny bałkańskiej i oświadczył, że Adryanopol i cała Tracya muszą należeć do Bułgaryi. Odczyt przyjęto hucznymi oklaskami.

W toku obszernej dyskusyi po odczycie, szereg mowców wyraził wątpliwość co do możliwości przeprowadzenia tych planów.

Nowy gabinet francuski.

Ostateczny skład nowego gabinetu francuskiego przedstawia się nieco odmiennie, niż go podały telegramy z dnia wczorajszego i jest według najnowszych depesz następujący: Prezydyum i sprawy zagraniczne objął Doumergue; sprawiedliwość Bienvenu-Martin; sprawy wewnętrzne: Renoult; skarb Caillaux; wojnę Noulens; marynarkę Monis; oświatę Viviani; handel Malvy; roboty publiczne David; rolnictwo Raynaud; kolonie Le Brun; pracę Metins; podsekretaryat stanu spraw wewnętrznych Ferret; wojny Maginot, marynarkę Marchande Ajam, Podsekretaryat stanu finansów zostaje zniesiony, a podsekretarz stanu sztuk pięknych zostanie osobno zamianowany.

Nowy prezydent gabinetu Doumergue piastował już w czterech gabinetach kolejno teki kolonii, handlu i oświaty, jakkolwiek kierującej roli politycznej dotąd nie odgrywał. Pochodzi z Francyi południowiej i jest wyznania protestanckiego. Urodzony w r. 1853, jest z zawodu adwokatem, służył następnie przez pewien czas we francuskiej administracyi kolonialnej, najprzód w centralnym zarządzie, potem w Algieryi i Kochinchinie. Od lat 20 jest członkiem Izby, której wiceprezydentem został wybrany w r. 1905. W gabinecie Combesa piastował tekę kolonii, w gabinetach Sarriena Clemenceau tekę handlu, w r. 1908 został mianowany ministrem oświaty.

Nowy minister sprawiedliwości Bienvenu-Martin, urodzony w r. 1847, odegrał w swoim czasie wybitną rolę, jako parlamentarny przywódca radykalnych socyalistów i objął w gabinecie Rouviera, jako następca Poincarégo tekę oświaty i wyznań wraz z zadaniem przeprowadzenia ustawy o rozdziele Kościoła od państwa.

Nowy minister spraw wewnętrznych Renoult, urodzony w r. 1857, jest członkiem Izby od 11 lat i z zawodu adwokatem. Uchodzi za dzielnego ekonomistę i finansistę, i był w r. 1909 podsekretarzem stanu w ministerstwie skarbu.

Minister skarbu Caillaux nie jest nowicyuszem na ławie ministrów. Tekę skarbu piastował już w r. 1899 w gabinecie Waldeck-Rousseau, w r. 1906 w gabinecie Clemenceau i w r. 1911 w gabinecie Monisa, poczem sam stanął na czele gabinetu. W grudniu r. 1911 bronił Caillaux w Izbie, jako prezydent gabinetu, francusko-niemieckiego układu marokańskiego; w miesiąc później podał się do dymisyi wskutek gwałtownych ataków Clemenceau'a, a Poincaré objął po nim kierownictwo rządu. Caillaux uchodzi za jednego z najznakomitszych polityków finansowych we Francyi. W młodych latach jeszcze zwrócił na siebie uwagę publiczną swem dziełem o francuskim ustroju podatkowym. Jako minister skarbu w gabinecie Clemenceau miał Caillaux sensacyjną w swoim czasie aferę pojedynkową z dyrektorem towarzystwa Messageries-Maritimes, Bosem, który podniósł przeciw niemu publicznie szereg ciężkich zarzutów osobistej natury, i następnie, gdy Caillaux na nie zrazu nie reagował, czynnie go znieważył. Następstwem tej afery był pojedynek na pistolety.

Nowi ministrowie wojny i marynarki Noulens i Monis są również z zawodu adwokatami. Noulens, mający obecnie lat 48, został w r. 1902 wybrany do Izby francuskiej, a w dwa lata później mianowany podsekretarzem stanu w ministerstwie wojny. Z przekonania jest gorącym republikaninem. W sferach parlamentarnych Paryża utrzymuje się pogłoska, że Noulens zamierza powołać na szefa sztabu generalnego armii generała Sarraila, przyjaciela zmarłego Brissona, znanego ze swego republikańskiego usposobienia. Minister marynarki Monis został pierwszy raz wybrany do Izby francuskiej jeszcze w r. 1885, a do senatu w r. 1891. W gabinecie Waldeck-Rousseau piastował tekę sprawiedliwości, a w r. 1911, po ustąpieniu Brianda, powierzył mu prezydent Republiki Fallières misyę utworzenia nowego gabinetu. W maju roku 1911 został Monis na placu wzlotów w Issy-les-Moulinais zraniony tymsamym aeroplanem, który zabił na miejscu ministra wojny Berteaux. O ile radykali witają z radością powołanie Monisa do gabinetu, o tyle przeciwnie monarchiści i konserwatyści zdecydowani są zwalczać go jak najzacięciej.

Nowy minister oświaty, Viviani, również adwokat z zawodu, uchodzi za jednego z najświetniejszych obrońców i mowców w Paryżu. Urodzony w r. 1863 w Algieryi, piastował on tekę pracy w gabinetach Clémenceaua i Brianda, od r. 1906 do 1910; od tego czasu konsekwentnie nie przyjmował powołania do gabinetu, co mu przy każdej zmianie rządu ofiarowywano, z tej przyczyny, że zmieniające się gabinety nie przedstawiały w jego oczach rękojmi dość radykalnego kierunku politycznego, jakiego on jest zwolennikiem. Viviani był jednym z najczynniejszych inicyatorów idei rozdziału Kościoła od państwa, która stanowiła jeden z zasadniczych postulatów jego radykalnego światopoglądu. Viviani przeprowadził również dopuszczenie kobiet do wykonywania adwokatury we Francyi.

Adwokatami z zawodu są także minister handlu Malvy, minister robót publ. David, który w r. 1912 piastował tekę handlu w gabinecie Poincarégo, i minister rolnictwa Raynaud, który już w gabinecie Brianda stał na czele tego wydziału. Nowy minister kolonii Le Brun, urodz. w r. 1871, z zawodu inżynier, piastował już dwukrotnie tę tekę, w gabinecie Caillauxa i w gabinecie Poincarégo.

Ogółem złożył Doumergue gabinet swój z samych zdecydowanych republikanów radykalnego kierunku, i o ile prasa radykalna wszelkich odcieni, jak *Lanterne*, *Humanité* Jaurèsa i *L'Homme Libre* Clemenceau'a, z zadowoleniem wita nowych członków rządu, o tyle prasa umiarkowana, konserwatywna i monarchiczna zapowiada mu już teraz najostrzejszą walkę. *Figaro* nazywa ten gabinet wprost prowokacyą opinii publicznej i odmawia mu wszelkiej zdolności do życia. Zwolennicy trójporozumienia wyrażają obawy, że nowy szef rządu jest przeciwnikiem przymierza z Rossyą, na którem się opiera cała międzynarodowa pozycya polityczna Francyi. Z tego powodu przedmiotem ataków niezadowolonej części opinii publicznej zaczyna być sam prezydent republiki, który ten gabinet, po szeregu nieudałych prób, ostatecznie powołał do steru.

Paryż. W mowie programowej nowego prezydenta ministrów zawarte będzie oświadczenie, iż rząd chce dokonać dzieła zjednoczenia republikanów a przy tem oprze się wyłącznie na lewicy. Gabinet zaznaczy w stanowczy sposób swą wolę w obronie szkół świeckich i porozumie się z senatem w sprawie reformy wyborczej, aby znaleźć sposób doprowadzenia do kompromisu między obu Izbami; gabinet uznaje jednak trudności w dojściu do skutku kompromisu w krótkim czasie przed wyborami. Dalej podniesiono w programie, że kraj musi wypowiedzieć swe zdanie w sprawie reformy wyborczej. Co do sprawy finansowej, Rada ministrów zgodziła się na zapatrywanie posła Caillaux, który nie sądzi, ażeby natychmiastowa pożyczka była konieczna, i który chce zastąpić projekt podatku spadkowego podatkiem od kapitału, aby w ten sposób módz spełnić wymogi ustawy o 3-letniej służbie wojskowej. Rząd ze stanowczością przeprowadzi ustawę o trzyletniej służbie wojskowej, jednakże nie będzie tej ustawy uważał za nietykalną.

KRONIKA.

Lwów, 11 grudnia.

— **Rada miasta Lwowa** odbędzie posiedzenie jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

Kalendarz.
Czwartek (11 grudnia):
Damazego. — Wojmira. — Stefana.
Wschód słońca o godzinie 7·13 rano, zachód słońca o 3·23 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 1 stopni Cel.

— **Wspólny P. Minister skarbu dr. Leon Biliński** odjechał dziś po północy pociągiem pospiesznym ze Lwowa do Wiednia.

— **Loterya gospodarska.** U Pani Namiestnikowej Wandy Korytowskiej odbyło się we wtorek, 9 b. m., posiedzenie Komitetu pań dla urządzenia przedświątecznej loteryi gospodarskiej na cele dobroczynne, mianowicie na „Dom Pracy", utrzymywany przez Towarzystwo Miłosierdzia pod godłem „Opatrzności".

Loterya ta posiada już od wielu lat ustaloną sławę i cieszy się zawsze niezwykłem powodzeniem. Przypominamy, że odbędzie się ona w niedzielę, 21 b. m., w sali Towarzystwa gimnastycznego „Sokół" i rozpocznie o godzinie 3 po południu. Wszelkie dary przyjmowane będą w pałacu Namiestnikowskim pomiędzy 15 a 20 grudnia b. r.

Na wyposażenie loteryi gospodarskiej na dochód „Domu Pracy", na posiedzeniu Komitetu pań, odbytem w pałacu Namiestnikowskim dnia 9 b. m., złożyli dary pp.: Marya z Torosiewiczów bar. Błażowska 20 koron, Altenberg 20 koron, Władysławowa Łozińska 20 koron, Stanisławowa Zimnowa 10 koron, Antoniowa Chamcowa 10 koron, Wacławowa Domaszewska 20 koron, Edwardowa Stroynowska 20 koron, Bolesławowa Lewicka 10 koron, Karolowa Listowska 10 koron, dr. Zofia Drexlerowa 10 koron, Michałowa bar. Jorkaschowa 10 koron, Arturowa Schiffnerowa 20 koron, Janowie Vivienowie 20 koron, Marcinowa Szarska 20 koron, Janowa Dylewska 20 koron, Róża Stroh 50 koron, Zygmuntowa Jasińska 10 koron, Michałowa Sozańska 10 koron, Augustowa Łozińska 10 koron, Stanisławowa Szlachtowska 20 koron, Józefowa Kallenbachowa 10 koron, Ferdynandowa Obtułowiczowa 10 koron, Laura Nawratilowa 10 koron, Marya Bieńkowska 10 koron, Janowa Skwarczyńska 10 koron, Janowa Kilianowa 10 koron, Kazimiera Ciesielska 10 koron, Karolowa Jahodowa 10 koron, Marcelowa Chlamtaczowa 10 koron, Marcelowa Chlamtaczowa z przeznaczeniem na bufet 5 koron, Tadeuszowa Czapelska 10 koron, Róża Łukasiewiczowa 10 koron, Leonowa Wopaterniowa 50 koron, Smarzewska 5 koron na bufet, Alfredowa Halbanowa 10 koron, Jerzowa Michalska 20 koron, Wojciechowa Dembińska 10 koron, Janowa Lewicka 5 koron, Jadwiga Paparowa 10 koron, Aniela Szawłowska 10 koron, Zdzisławowa Wawrauschowa 10 koron.

Z Wydziału Towarzystwa Miłosierdzia „Opatrzność": Wanda Korytowska, przewodnicząca.

— **Z c. k. obrony krajowej.** Major Fryderyk Stępski z pułku strzelców krajowych nr. II. przeniesiony do 13 pp.

Kapitan Rudolf Maister z 18 pp., przydzielony jako oficer administracyjdy do komendy powiatowej pospolitego ruszenia nr. 26 w Marburgu, zaliczony do etatu oficerów dla służby lokalnej.

— **Oświadczenie.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Z okazyi świeżo odbytych w naszym lwowskim kościele uroczystości jubileuszowych jakiś bezimienny „komitet" rozsyła wydany przez nas program tych uroczystości, dopisując na nim czerwonym atramentem wezwanie do ofiar „na pamiątkowy Krzyż św. Jubileuszowy, który ma stanąć w Zniesieniu pode Lwowem". Zapytywany z wielu stron w tej sprawie oświadczam, że z tym „komitetem" i z jego składkami nie mamy nic wspólnego, a rozsyłanie naszych programów z wezwaniem do ofiar jest prostem nadużyciem. Imieniem OO. Jezuitów we Lwowie ks. *Stanisław Sopuch* T. J. superyor,

— **Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych.** W obrębie dyrekcyi krakowskiej: starsi rewidenci Wiktor Niemiec i Wiktor Löwenburg zostali w oddziale VII mianowani kierownikami grup; Juliusz Ćwierzewicz, rewident, przeniesiony z oddziału VIII do III; Maksymilian Bentke, adjunkt, z Moderówki do urzędu ruchu w Krakowie, a równocześnie przydzielony prowizorycznie do oddziału V; Ignacy Podraza, adjunkt i naczelnik stacyi Spytkowice, w tym samym charakterze do Zatora; Bolesław Peszkowski, asystent, ze Stryszowa do Marcinkowic; Feliks Kleinberger, asystent, ze stacyi Słotwina-Brzesko do Skawiny; Wacław Chorąży, asystent, ze Skawiny do Podłęża; Edmund Huber, asystent, z Bochni do Podgórza-Płaszowa; Eugeniusz Chybiński, aspirant, z Podłęża do Bochni; Wincenty Mucha, rewident, został uwolniony od obowiązków naczelnika stacyi w Zatorze.

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** We czwartek, dnia 11 b. m., prof. Uniw. dr. J. Siemiradzki: „Geologia". Cz. I. (z demonstr.). Zakład chemiczny Uniw. ul. Długosza 6. Początek o godzinie pół 8 wieczorem.

— **W Sekcyi muzycznej Związku nauczycielek** odbędzie się dnia 11 b. m. o godz. 8 wieczorem wieczór Wagnerowski. Księżna Metternich-Sandor. O pierwszem przedstawieniu Tannhäusera w Paryżu. Odczyta p. Zofia Horoszkiewicz. Illustrują: panie: Ciesielska, Setmajerówna, Sołtysowa i panowie: Kleinman i Tabiński.

— **Walne zebranie austryackich sędziów** odbyło się w poniedziałek w Wiedniu. P. Minister sprawiedliwości listownie usprawiedliwił swą nieobecność. Przewodniczący sekcyi krakowskiej postawił rezolucyę, akceptującą w pełni ogłoszone przez centralny wydział oświadczenie w sprawie sędziego dr. Ertla i pochwalającą przedsięwzięte przezeń w tej sprawie kroki. Rezolucya jednomyślnie została uchwalona.

— **Galic. Towarzystwo kredytowe ziemskie** odbędzie nadzwyczajne walne zgromadzenie jutro, we czwartek i w dniach następnych w gmachu Towarzystwa we Lwowie. Początek zgromadzenia o godzinie 10 przed południem. Na porządku dziennym: 1. Zagajenie zgromadzenia przez prezesa Rady nadzorczej Towarzystwa. 2. Wybór przewodniczącego i tegoż zastępcy. 3. Sprawozdanie Rady nadzorczej o uzupełniających wyborach delegatów i ich zastępców. 4. Wnioski delegatów żądających zwołania nadzwyczajnego ogólnego zgromadzenia: a) w sprawie zmiany § 78 statutu galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego z powodu projektowanej zamiany „Związku Ziemian" na Towarzystwo akcyjne; b) w sprawie pobierania dodatku na zarząd w wysokości ¼ prc.

— **Wiec burmistrzów 30 większych miast galicyjskich** obradował wczoraj we Lwowie w sali Rady miejskiej.

Po zagajeniu obrad przez p. Maryewskiego, p. dr. Maiss złożył sprawozdanie wydziału Związku 30 miast z poczynionych zabiegów w sprawie akcyi zapomogowej.

Z kolei p. Kleski omówił obszernie sprawę funduszu szkolnego, poczem uchwalono następującą rezolucyę:

„Zebranie domaga się stanowczo aktywowania uchwalonego już przez Sejm 5-milionowego funduszu pożyczkowego na budowę gmachów szkolnych w miastach, a to celem umożliwienia miastom wykonania koniecznych budowli z wiosną 1914 r. i podniesienia ruchu budowlanego, a tem samem dostarczenia ludności zarobku".

W dalszym ciągu posiedzenia w myśl referatu p. dr. Maissa powziął wiec następujące dwie rezolucye:

„1. Wzywa się Rząd, aby opłaty kwaterunkowe dotychczas obowiązujące, podwyższył w całym kraju do wysokości odpowiadającej obecnym ce. m materyałów budowlanych, robocizny rzemieślników i artykułów spożywczych, oraz wysokich czynszów mieszkaniowych.

„2. Upoważnia się prezydyum do uproszenia posłów do Rady państwa, aby osobiście w Kole polskiem, w Ministerstwach dla Galicyi, wojny i obrony krajowej bezwarunkowo starali się uzyskać jej przychylne załatwienie".

Następnie p. dr. Tertil referował sprawę sejmowej reformy wyborczej. Nad tą sprawą wywiązała się dłuższa dyskusya, poczem w głosowaniu uchwalono następujące rezolucye:

„1. Zebranie zastępców 30 miast uważa wprowadzony do projektu rządowego system proporcyonalny wyborów w miastach dwumandatowych, do seperatyzmu prowadzący, za wielce szkodliwy pod względem społecznym i narodowościowym i wzywa posłów miejskich, aby zasadę tę bezwzględnie i bezwarunkowo zwalczali.

2. Zebranie oświadcza, że zawarte w projekcie reformy wyborczej (§ 38 statutu i § 8 ordynacyi wyborczej) postanowienia, dopuszczające zmianę norm ustawowych co do wyborów w miastach przy zwykłym komplecie i zwykłą większością głosów, są zgubne dla żywotnych interesów miast i dlatego należy je bezwarunkowo zwalczać i do ich uchwalenia nie dopuścić.

3. Zebranie oświadcza się za rozszerzeniem prawa wyborczego w miastach cenzusowych na wszystkich opodatkowanych.

4. Zebranie odnosi się do posłów sejmowych miejskich z wezwaniem, aby starali się uzyskać wydatniejsze zastępstwo interesów mieszczaństwa rękodzielniczego w Sejmie."

Wszystkie życzenia, przedstawione bądź w referacie, bądź w dyskusyi, co do zmian w ukształtowaniu okręgów wyborczych odstąpiono posłom do rozpatrzenia i poparcia.

Sprawę założenia Banku komunalnego odłożono do następnego zebrania, poczem wybrano stałą komisyę, która stanowi zarząd

---

de Rhodes, nabrałem przekonania, że ten miły i wytworny korsarz, szukał tylko dobrego interesu do zrobienia. Ponieważ interes stał się niemożliwy, musiał zniknąć, aby postarać się o inną ofiarę. Ludzie tacy, jak on, stanowczy i praktyczni, nie zatrzymują się długo w tymczasowej sytuacyi. Ten świetny jastrząb natychmiast rozwinął skrzydła i puścił się na łowy. Obecnie, cóż będziemy mogli uzyskać od jego ofiary?

— Rezygnacyę, słodycz i poświęcenie.

— Mówisz według siebie, Elizo — rzekł ksiądz z głębokiem spojrzeniem. — Wmawiasz w innych cnoty, które sama w praktykę wprowadzasz.

— Nie opuściłam mamy przez całe trzy tygodnie. Jestem pewna tego co mówię. Głośno myślała przy mnie. Jedyną rzeczą, której teraz tylko się obawiam dla niej, to, aby życie nie wydało jej się zbyt ciężkie i żeby nie nabrała przekonania, że go znieść nie może.

Słowa te padły w milczeniu. Ksiądz nic nie odpowiedział, a Ludwik, smutny i strapiony, patrzył na Elizę.

— Mój ojciec jedynie będzie miał władzę zdecydowania jej do uczynienia tego, co tak bardzo pragnę, żeby zrobiła. Jest w tej chwili z nią razem. A od tego, co teraz mówi się pomiędzy nimi, zawisło nasze dobro moralne.

— Moja córko — rzekł wtedy ksiądz de Postel — bądź spokojna. Twoja sprawa jest w dobrych rękach. Jeżeli możesz ręczyć za to, co myśli twoja matka, ja znowu wiem, czego chce twój ojciec. Jeżeli Opatrzność w to wmieszać się raczy, zdaje mi się, że możemy mieć nadzieję.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Związku 30 miast. W skład jej weszli pp.: Kleski, Maiss, Nimhin, Steuermann i Tertil. Komisya ta ma urzędować przez 3 lata. Wybór prezydyum, które obecnie tworzą pp.: dr. Doliński (prezes) i Maryewski (wiceprezes) odroczono.

— Nowe stacye telefoniczne. Następujące urzędy telefoniczne oddane zostały do publicznego użytku i mianowicie: dnia 7 grudnia 1913 centrala telefoniczna w Dzwiniaczce i mownica telefoniczna w Ułaszkowcach, dnia 9 b. m. centrale telefoniczne w Jezierzanach i w Kozaczówce, dnia 11 b. m. zostanie oddana mownica telefoniczna w Bilczu złotem, a dnia 13 b. m. centrala telefoniczna w Germakówce.

— Uroczyste otwarcie ruskiego Muzeum narodowego przy ul. Mochnackiego l. 42 odbędzie się w sobotę, 13 b. m., o godzinie 12 w południe.

— Od Administracyi. Prospekt nadwornej księgarni nakładowej Maurycego Perlesa w Wiedniu dołączamy do dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*

(△) **W zamiarze samobójczym** strzelił sobie wczoraj po południu w usta w mieszkaniu rodziców przy ul. Anczewskiego 23-letni Roman Tabaczyński, praktykant pocztowy. Powód zamachu samobójczego nieznany. Desperata wstanie groźnym odwieziono do szpitala powszechnego.

(△) **Ucieczka chłopca.** Dziesięcioletni Michał Ogonowski uciekł onegdaj z domu rodzicielskiego. Był bosy, bez ciepłego odzienia i kapelusza.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: pakunek, zawierający bieliznę i przybory do pisania, dwa zarękawki, laskę, gorset, dwie paczki tytoniu, parę śniegowców, parę kaloszy, dwie karty jazdy miejską koleją elektryczną oraz pakiet zawierający bieliznę.

△ **Nieostrożna jazda.** Woźnica dorożkarski Izaak Becker jadąc wczoraj szybko ulicą Kazimierzowską, najechał na tapicera Dawida Steila, który upadłszy na bruk. odniósł ciężkie obrażenia. Odwieziono go do szpitala powszechnego.

△ **Nagły zgon.** W jednej z kancelaryj sądu krajowego zmarł dziś nagle starszy oficyał sądowy Andrzej Hułyk. Powodem zgonu był prawdopodobnie udar serca.

△ **Kobieta,** która wczoraj — jak to donieśliśmy w poprzednim numerze — zginęła w ulicy Sadownickiej pod kopytami końskiemi, nazywała się Konstancya Bisikiewiczowa, liczyła 61 lat i była wdową po rewidencie kolei państwowych.

△ **Zmarły nagle** onegdaj pod gmachem sądu krajowego karnego przy ulicy Batorego nazywał się Abraham Finkel. Liczył 50 lat i był kupcem.

△ **Krwawa awantura.** Wczoraj wieczorem pobił w parku Kilińskiego murarz Stanisław Sidorowicz bardzo dotkliwie byłą swoją narzeczoną, Maryę Telównę i wybił jej dwa zęby. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło Telównę do szpitala powszechnego.

— Zmarli: we Lwowie, Michał Herbst, majster krawiecki, w 69 r. życia; Julia Pünzetowa, wdowa po urzędniku kolei państwowych, w 49 r. życia; Helena Krajewska, w 48 r. życia;

w Wieliczce, dr. Jakób Spitzel, lekarz, w 56 r. życia;

w Brodach, Jan Schohaz, emer, starszy komisarz straży skarbowej, w 70 r. życia;

w Budapeszcie, Juliusz Rudnianszky, poeta liryczny.

— Smutna rocznica. W poniedziałek, dnia 8 b. m., upłynęło 33 lat od chwili, gdy w Wiedniu padł ofiarą płomieni „Ringtheater" podczas przedstawienia „Opowieści Hoffmanna". W płomieniach zginęło wówczas 365 osób.

— Aresztowanie mordercy. Do więzienia śledczego sądu obwodowego w Ołomuńcu odstawiła dnia 8 b m. żandarmerya zarobnika Franciszka Mottla, który w dniu 17 października. b. r. postrzelił w lesie leśniczego Henryka Czöppana tak niebezpiecznie, że ten w dwa dni później zakończył życie. Morderca przyznał się do zbrodni.

— Krwawy dramat małżeński. W Bernie morawskiem zastrzelił dnia 5 b. m. motorowy kolei elektrycznej, 32-letni Franciszek Liebold swoją żonę, poczem pozbawił się życia. Krwawego czynu dokonał Liebold po sprzeczce z żoną.

— Hojny dar. Z Warszawy donoszą: Instytucya, przygarniająca bezdomne sieroty, znana pod popularnem mianem „Antonina", pozyskała poważny zasiłek. Oto hr. Michałowa Stadnicka złożyła na kapitał żelazny instytucyi 50.000 rubli.

— Zamach na sędziego w sali sądowej. Z Budapesztu donoszą: Dziewiętnastoletni pomocnik handlowy Eugeniusz Roth rzucił się onegdaj na sędziego powiatowego Fendricha, chcąc go przebić nożem za to, że wydał wyrok dla niego niepomyślny. Sędzia zasłonił się krzesłem. Sprawcę uwieziono.

— Sprawa Bohdana hr. Ronikiera. Kolega szkolny zamordowanego, Kreński, zeznał, że rewolwer z jego inicyałami, znaleziony na miejscu spełnienia zbrodni, nigdy nie należał do niego. Świadek podaje korzystną charakterystykę Chrzanowskiego, którego znał bardzo dobrze, bo w szkole siedział obok niego. Zapewnia on, że u Zawadzkiego nie mieszkali uczniowie tego zakładu szkolnego.

Adwokat Walicki, kolega szkolny Ronikiera, wystawia mu dobre świadectwo.

Pna Dutkiewiczówna, retuszerka, stanowczo oświadcza, że Chrzanowski nie zamawiał u niej portretu kobiecego. Wogóle nic ona nie wie o morderstwie.

Właściciel restauracyi Kohn i kelner jego zeznali, że słyszeli, iż szwagier Zawadzkiego, Węckowski, osobistość podejrzana, mówił w restauracyi w stanie nietrzeźwym, że zna sprawcę mordu, a ktokolwiek nim jest, odpowiedzialność spada na Ronikiera.

— Kursa Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie dnia 9 grudnia 1913. Godzina 5 po południu. Ropa: a) marka borysławska na grudzień 8·33 kor. do 8·34 kor., kurs końcowy 8·33½ kor., na styczeń 8·47½ kor. Usposobienie: ożywione.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Wznowienie „Normy" Belliniego. — I. koncert galic. Towarzystwa muzycznego. — Najbliższe koncerty).

Ród Bellinich, który w XV. wieku wydał kilku doskonałych malarzy (Jakób, Jan, Gentile) pochodzi z Wenecyi. Z końcem XVIII w. przeniósł się Rosario Bellini, syn Wincentego do Sycylii i zamieszkał w Catanii. Tam też urodził mu się 3 listopada 1801 syn, Wincenty. Wcześnie objawiał zdolności muzyczne, a mając lat 18 otrzymał stypendyum gminy miasta Neapolu i studyował w konserwatoryum tamtejszem pod sławnym Zingarellim. Ponieważ jednak był sławnym leniuchem, niczego się nie nauczył; mimo tego talent zrobił swoje. Zaraz pierwsze opery „Bianca" i „Pirat" (1827) zwróciły nań oczy całych Włoch. „Straniera", grana z ogromnem powodzeniem (1829) w Medyolanie, ugruntowała jego sławę. Bellini zasypany zamówieniami, tworzy szybko po sobie „Zairę", „Montecchi et Capuletti" („Romeo i Julia"), w r. 1831, 6 marca, wystawia sławną „Lunatyczkę", a w dziesięć miesięcy po niej, 26 grudnia, w „Skali" medyolańskiej „Normę" — wszystko do tekstów popularnego poety włoskiego, Romaniego. W r. 1834 osiada Bellini w Paryżu, gdzie zaprzyjaźnia się między innymi z Chopinem, który z nim ogromnie sympatyzował. Wystawia tam 23 stycznia 1835 „Purytanów" i na szczycie sławy i powodzenia umiera w Puteaux, koło Paryża, w domu swego przyjaciela Levy'ego dnia 23 września 1835. Jak meteor zabłysnął Bellini w świecie muzycznym, by szybko zniknąć. Powodzenie swe zawdzięcza przedewszystkiem ogromnej swej inwencyi melodycznej; zresztą bowiem partytury jego są wzorem nieporządnego, pospiesznego i niedbałego pisania. Harmonia, kontrapunkt, instrumentacya — to były u Belliniego rzeczy podrzędne — piękna, włoska melodya miała zastąpić wszystko. Te wady autora zemściły się jednak dość prędko na jego dziełach, to też taką „Lunatyczkę" czy „Normę" wznawia się obecnie tylko z powodu jakichś nadzwyczajnych okoliczności. U nas zapewne uważano „Normę" za najlepszą okazyę do pojednania obu naszych primadon. I w rzeczy samej Norma i Adalgiza to partye mniej więcej równorzędne — rywalki niby, a jednak przyjaciółki — symbolicznie zatem i scenicznie najlepsza sposobność do wyprowadzenia na scenę obu pań: Korolewicz-Waydowej i Bohuss-Hellerowej.

Obie artystki prześcigały się po prostu w szlachetnej rywalizacyi w śpiewie i grze. Silnie akcentowana przez p. Korolewicz-Waydową dramatyczność partyi Normy miała doskonały kontrast w szlachetnem, spokojnem traktowaniu partyi Adalgizy przez p. Hellerową. Słuchacz też z całą przyjemnością mógł przysłuchiwać się temu łagodnemu, dyskretnemu, artystycznemu współzawodnictwu, które operze naszej tylko na pożytek wyjść może.

Teatr był pełny. Publiczność zgotowała obu artystkom gorącą owacyę, a one obie odczuły z pewnością, że to jest właściwa droga do dalszego powodzenia i rozwoju lwowskiej opery: w zgodzie i jedności pracować razem, odrzucając na bok wszelkie osobiste animozye — służyć wielkiej sztuce, która nie znosi „małych" ludzi i małostkowych sporów.

Wiernej takiej służbie zawdzięcza dyr. Sołtys owacyę, która spotkała go wczoraj na I. koncercie tegorocznym gal. Towarzystwa muzycznego. Związek Towarzystw śpiewackich przez usta prezesa ks. Andrzeja Lubomirskiego dziękował mu za wykonanie „Ślubów Jana Kazimierza", które przyczyniło się w wielkiej mierze do uświetnienia uroczystości.

Program koncertu obejmował kompozycye wyłącznie polskie: Młynarskiego symfonię F-dur — op. 14. Wł. Neumana marsz żałobny, poświęcony cieniom Karłowicza i walc fantastyczny Walleka-Walewskiego. Emil Młynarski (ur. 18 lipca 1870 w Kibartach, gub. suwalska) uczeń konserwatoryum w Petersburgu, znany skrzypek i wyborny dyrygent ongi filharmonii warszawskiej — obecnie w Manchester (Anglia) jest także niepoślednim kompozytorem. (Koncert skrzypcowy, nagrodzony na konkursie Paderewskiego). O jego wielkiej wiedzy i sprawności muzycznej świadczy także symfonia, mająca pewien podkład ideowy polski, o czem świadczy tak temat znanego hymnu św. Wojciecha „Bogarodzica" — jak i rytm krakowiakowy w finale. Zresztą polskości tam nie wiele — przeciwnie cała symfonia jest raczej świadectwem kosmopolitycznej kultury autora. Wszelkie najnowsze zdobycze muzyki instrumentalnej nie są mu obce — formą owładnął doskonale, ale wybitnej, indywidualnej nuty nie mogłem się dopatrzeć w całem, dość obszernem dziele. Allegro, poprzedzone przez andante, przynoszące główny motyw symfonii jest mocno chaotyczne i cokolwiek pstre — jednolitszem jest żałosne adagio, mające ustępy piękne, udatne jest scherzo, a finał ujmuje dziarskością wybornie użytego rytmu i zwrotu krakowiakowego i interesuje kontrapunktyczną robotą bardzo dobrą. Wykonanie symfonii nie było zapewne idealne, ale zresztą widać było starania ze strony dyrygenta i orkiestry, aby jedną z nielicznych symfonij polskich przedstawić słuchaczom w jak najlepszem świetle.

To samo było widoczne przy wykonaniu dzieła bardzo młodego jeszcze i niedojrzałego kompozytora, Wład. Neumana. Możnaby się spierać, czy umieszczanie tego rodzaju dzieł w programie koncertów dorocznych gal. Tow. muzycznego jest odpowiednie lub nie, gdyż z drugiej strony można zapytać: gdzie właściwie ci młodzi, którzy tworzą, mają słyszeć swe dzieła, by poznać swe błędy i czegoś się nauczyć.

P. Neuman, niedawno jeszcze uczeń prof. Kochańskiego, studyuje podobno muzykę w Wiedniu — niezła faktura orkiestralna wskazywałaby na to, że z nauki tej jest pewien pożytek — zresztą jednak monotonia nieciekawych, krótkich motywów, niepowiązanych i nie łączących się z sobą wytwarzała znudzenie słuchaczy, co zaszkodziło także dowcipnie obmyślanemu i dobrze zrobionemu walcowi fantastycznemu Walewskiego, będącemu zapewne rezultatem podróży autora do Hiszpanii. Kompozycyi tej nie słuchano z należytą uwagą z powodu późnej pory i znużenia i dlatego dobrzeby było powtórzyć ją jeszcze kiedy. Pora koncertów gal. Tow. muzycznego jest dość nieodpowiednią — czy nie mogłyby zaczynać się one punktualnie o 12, jeżeli już muszą koniecznie odbywać się w południe.

W najbliższym czasie usłyszymy Melcera, który daje 9-go wieczór Chopinowski. Wolelibyśmy słyszeć co innego wobec tego, że wszystkie utwory Chopina zapowiadał w cyklu koncertów Rubinstein, ale zawsze miło nam będzie powitać sławnego, a przez nas zawsze tak lubionego muzyka. Potem przyjdzie tydzień przedświąteczny, przepełniony koncertami i to nie byle jakimi. Filharmonicy czescy z nadzwyczaj ciekawym programem i znakomitym skrzypkiem Pawłem Kochańskim jako solistą — wiedeńska orkiestra „Konzertvereinu" pod Weingartnerem — a w środku wielki Busoni!... Nie! doprawdy — zawiele dobrego zwaliło się naraz — wolelibyśmy to mieć w ratach, by lepiej strawić i uważniej słuchać. Ale nie narzekajmy na zbytek dobrej muzyki we Lwowie, bo mógłby ktoś sądzić, że to prawda.... A to wszystkiego cztery dni w roku!

E. Walter.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we środę, dnia 10 grudnia, po raz pierwszy (nowość) „Gra serc", sztuka w 3 aktach Stefana Kiedrzyńskiego. Abonament Nr. 16. — We czwartek, dnia 11 grudnia, „Norma", opera Belliniego. — W piątek, 12 grudnia, „Gra serc", sztuka St. Kiedrzyńskiego.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, we czwartek, 11 grudnia, „Pani prezesowa", krotochwila M. Hennequin'a i P. Vebera. — W piątek, dnia 12 grudnia, „Don Juan", dramat T. Rittnera.

Wiec austryackich Izb lekarskich.

Lwów, dnia 10 grudnia.

Przez oba dni świąteczne, niedzielę i poniedziałek, obradował w mieście naszem wiec austryackich Izb lekarskich. Obrady, którym przewodniczył dr. Festenburg, toczyły się w sali Izby handlowej i przemysłowej.

Na wiec ten przybyli delegaci: Z Czech: (sekcya niemiecka) radca Rządu prof. dr. Petrina, (sekcya czeska) prezydent dr. Bailoni, dr. Helbich, dr. Kotynek; z Bukowiny dr. Luttinger, z Dalmacyi dr. Mazzi, z Izby wschodnio-galicyjskiej prezydent dr. Festenberg, wiceprezydent dr. Papée, dr. Schellenberg i dr. Zion; z Izby zachodnio-galicyjskiej prezydent dr. Schöngut, z Moraw (sekcya niemiecka) prymaryusz dr. Mager, (sekcya czeska) dyrektor dr. Kucera; z Dolnej Austryi starszy radca sanitarny dr. List; z Górnej Austryi dr. Obermüllner, z Śląska dr. Hauptfeld, ze Styryi radca sanitarny dr. Schlömicher, z Wiednia starszy radca sanitarny prof. dr. Finger, dr. Grün, referent dr. Lamberger.

(Pierwszy dzień).

Obrady wiecu zagaił dr. Festenburg, poczem nastąpiły mowy powitalne.

Radca Dworu Ustyanowski powitał Zjazd imieniem JE. P. Namiestnika, który z powodu uczestnictwa w obradującej równocześnie komisyi dla sejmowej reformy wyborczej nie mógł osobiście wziąć udziału w obradach Zjazdu. Słowne i ważne — mówił radca Dworu Ustyanowski — są zadania stanu lekarskiego. Powołane do reprezentacyi wspólnych interesów zawodowych lekarzy, mają Izby lekarskie także obowiązek wydawania opinij i oświadczeń w kwestyach, należących do ich zakresu działania i popierania władz rządowych w ich zadaniu regulowania stosunków zdrowotnych. Następstwem tego jest konieczność ciągłego współdziałania Izb lekarskich z rządowemi władzami administracyjnemi, które ze swej strony ze względu na dobro publiczne bardzo żywo się interesują działalnością Izb lekarskich. Namiestnictwo galicyjskie życzy Zjazdowi najlepszego wyniku obrad.

Po radcy Dworu Ustyanowskim zabrał głos JE. P. Marszałek krajowy hr. Gołuchowski. Powitawszy zgromadzenie w języku polskim, przemawiał następnie po niemiecku, wyrażając życzenie, aby obrady Zjazdu przyniosły pożytek Państwu i stanowi lekarskiemu.

Witający następnie Zjazd Izb lekarskich imieniem miasta Lwowa wiceprezydent miasta dr. Stahl, zaprosił uczestników Zjazdu na raut, urządzony przez miasto z okazyi odsłonięcia pomnika Smolki.

Z kolei wygłosili przemówienia powitalne: im. lwowskiego wydziału lekarskiego prof. dr. Jurasz, im. galic. Tow. lekarskiego prof. dr. Machek, imieniem Uniwersytetu Rektor dr. Starzyński, imieniem lwowskiego Towarzystwa lekarskiego prof. dr. Bednarski.

Do prezydyum wiecu wybrano: dr. Festenburga, jako prezydenta, oraz dr. Papée'go, dr. Schellenberga i dr. Ziona.

Następnie o stosunkach lekarzy do Towarzystw asekuracyjnych i projekcie odnośnej ustawy referował starszy radca sanitarny dr. Finger (Wiedeń). W dyskusyi nad tym referatem zarzucali poszczególni mowcy odnośnej komisyi, a względnie referentom powolność w załatwieniu tej, dla materyalnej sytuacyi lekarzy tak ważnej sprawy.

Z kolei odczytał wiceprezes Izby wschodnio-gal. dr. Papée sprawozdanie tejże Izby, które przyjęto do wiadomości.

Dłuższą dyskusyę wywołała kwestya sposobów zaradczych przeciw wkraczaniu w dziedzinę lecznictwa osobników niepowołanych, a w szczególności masażystów, ortopedystów, przekłuwaczy uszu, optyków, akuszerek i t. p. Na wniosek referenta dr. Grüna (Wiedeń) uchwalono wnieść w tej sprawie stosowny memoryał do właściwych władz i Rady państwa.

Na tem przerwano obrady przedpołudniowe, poczem uczestnicy zwiedzili nowe pawilony zakaźne, o których wyrażali się z uznaniem i podziwem.

W obradach popołudniowych omawiano w pierwszym rzędzie sprawy wewnętrzne organizacyj lekarskich i stosunek lekarzy do Rządu. Na wniosek dr. Papéego uchwalono starać się o utworzenie przy fakultecie medycznym katedry dla spraw lekarsko-społecznych, poczem na wniosek dr. Schellenberga wybrano komitet, który wspólnie z komitetem gospodarczym ma wygotować projekt ustawy izbowej.

Następnie dr. Lamberger (Wiedeń) referował sprawę umów ze Związkiem fabrycznych Kas chorych. Po dłuższej i wyczerpującej dyskusyi przyjęto w zasadzie umowę, zawartą przez referenta, jako mandataryusza Izb lekarskich, z zastępcami fabrycznych Kas lekarskich.

O sprawie taks operacyjnych w szpitalach wygłosił referat dr. Obermüllner (Górna Austrya) i przedłożył wniosek, by lekarze w szpitalach za większe operacye pobierali honoraria także od chorych III. kl.

Przeciw wnioskowi temu wystąpił dr. Festenburg, wywodząc, że uchwalenie jego nie dałoby się pogodzić z względami etycznymi i społecznymi, poczem wiec wniosek odrzucił, pozostawiając w tym względzie wolną rękę poszczególnym Izbom lekarskim.

Na tem obrady przerwano. Wieczorem zebrali się uczestnicy wiecu na bankiecie w hotelu George'a.

(Drugi dzień).

Poniedziałkowe posiedzenie rozpoczęło się referatem dr. Lista, który imieniem Izby dolno-austryackiej przedstawił wniosek o wezwanie Rządu, aby uregulował sprawę

Kas chorych w porozumieniu z reprezentantami lekarskimi i Kas chorych. — Wniosek przyjęto.

Na wniosek tego samego referenta wiec uchwalił protest przeciwko rozporządzeniu Namietnictwa dolno-austryackiego, które zniesło orzeczenia Rady honorowej tejże Izby, odnoszące się do postępowania niektórych lekarzy, którzy wbrew postanowieniom organizacyj lekarskich i Izb obejmują posady w Kasach chorych, uznane przez Izby za niekwalifikujące się do przyjęcia. Zniesienie tego orzeczenia opierało Namiestnictwo na rzekomem przekroczeniu ustawy o stowarzyszeniach.

W toku dyskusyi szereg mowców, między innymi dr. Hellbich, dr. Grün, dr. Obermüllner, dr. Kuczera i inni występowali przeciwko takiej interpretacyi orzeczeń Rady honorowej.

Nastąpiły dwa wnioski naglące Izby morawskiej, które referował dr. Kuczera, jeden żądający, by lekarze Kas chorych podlegali ubezpieczeniu pensyjnemu urzędników prywatnych i drugi, by lekarze w sanateryach i asystenci dentystów od tego obowiązku byli wyłączeni, motywując to ostatnie żądanie tem, że posterunki te są przejściowe, gdyż obejmując po pewnym czasie posady samoistne lekarza, ci pomocnicy nie są interesowani w tem ubezpieczeniu. Wywiązała się obszerna dyskusya. W rezultacie wniosków, uczynionych przez referenta, nie przyjęto.

Dr. Lamberger referował z kolei dwa wnioski naglące Izby wiedeńskiej, a dr. Zion wniosek Izby wschodnio-galicyjskiej w sprawie przepełnienia na wydziałach lekarskich, przedstawiony wskutek pisma Izby wiedeńskiej, nadesłanego w tej sprawie tuż przed wiecem do Izby lwowskiej. W myśl wniosku referenta przekazano tę sprawę wydziałowi wykonawczemu.

Dr. Papée imieniem Izby wschodnio-galicyjskiej wniósł interpelacyę do wydziału wykonawczego, domagając się wyjaśnienia, jak załatwiono uchwały poprzedniego wiecu w sprawie sposobu udzielania tytułów lekarskich.

Prof. dr. Finger w odpowiedzi wyjaśnił, że wydział wykonawczy wniósł w tej sprawie przedstawienie do Ministerstwa.

Dokonano wreszcie wyboru Izby gospodarczej ne rok 1914. Wybraną została Izba górno-austryacka, a miejscem następnego wiecu Linz. Do wydziału wykonawczego wybrani zostali ponownie: dr. Festenburg, prof. dr. Finger, dr. List, dr. Schlemicher, prof. dr. Petrina, tudzież dr. Bailoni z Pragi w miejsce dr. Kuczery.

Przed zamknięciem obrad dr. List złożył Izbie lwowskiej imieniem Zjazdu podziękowanie za prowadzenie agend Izby gospodarczej w r. 1913 i urządzenie wiecu.

OSTATNIA POCZTA.

— Najj. Pan przyjął wczoraj przed południem P. Ministra kolei br. Forstera na posłuchaniu.

P. Minister przedstawił Monarsze bieżące sprawy swego działu.

— Obie Izby Sejmu pruskiego zwołano na 8 stycznia 1914.

— Królestwo hiszpańscy przybyli wczoraj o kwadrans na 7 wieczorem do Paryża.

— *Riecz* dowiaduje się, że prezydent ministrów Kokowcew na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa, podczas obrad nad projektem samorządu miejskiego w Królestwie Polskiem, bronić będzie uchwał Dumy w przedmiocie dopuszczalności języka polskiego w obrębie Królestwa i oświadczy, że przeprowadzenie samorządu nie powinno w żaden sposób być więcej udaremniane. W głosowaniu weźmie udział cały gabinet.

— Rossyjska Duma wybrała październikowca Varunsekreta 204 głosami przeciw 108 wiceprezesem swoim.

Wybrany wiceprezesem Konowałow zrzekł się kandydatury na pierwszego wiceprezydenta, poczem Duma jednogłośnie wybrała Varunsekreta pierwszym wiceprezydentem.

— Wczoraj po południu wydał poseł w Bukareszcie Czernin w domu austro-węgierskiego klubu recepcyę dla członków austro-węgierskiej kolonii. Prezes klubu witał posła serdecznie. Czernin wzniósł okrzyk na cześć króla Karola i Najj. Pana Franciszka Józefa I.

— Według najnowszych doniesień są dotąd znane następujące wyniki wyborów do Sobrania bułgarskiego: wybrano 95 zwolenników partyi rządowej, 47 socyalistów, 37 agraryuszów, 14 demokratów, 5 nacyonalistów, 5 radykalistów, 1 postępowca. Przy weryfikacyi możliwe są zmiany. Pod nazwą nacyonalistów rozumieć należy zwolenników Geszowa. Progresistami zwą się zwolennicy Danewa.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 10 grudnia. Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby posłów, przed przejściem do porządku dziennego, p. Petruszewicz zażądał przerwania posiedzenia, powołując się na to, że dano Rusinom obietnicę, iż reforma wyborcza będzie załatwiona w Sejmie galicyjskim w 2 i 3 czytaniu najpóźniej do dnia wczorajszego. Ponieważ to się nie stało, a mianowicie wskutek przewlekania sprawy przez polskich konserwatystów i wskutek rzeczywiście zadziwiającego biernego zachowania się Rządu (Żywe oklaski Rusinów), mowca wnosi przerwanie posiedzenia na godzinę, aby można się było porozumieć ze stronnictwami Izby. (Oklaski Rusinów).

P. Prezydent Ministrów hr. Stürgkh: Wysoka Izbo! P. Petruszewicz wniosek swój o przerwanie posiedzenia uzasadnił tem, że wskazał na obietnicę, daną szanownym posłom ruskim, że podczas przerwy, przyznanej Rusinom z życzliwości od ubiegłego czwartku do dziś reforma będzie załatwiona w 2 i 3 czytaniu. Pozwalam sobie tylko zaapelować do pamięci szan. panów co do tego, że takiego przyrzeczenia Rząd mimo wszelkiej swej jak najgorliwszej i najbardziej wytężonej pracy, celem przyspieszenia tak wielkiego dzieła, ani nie dał, ani też, — jak to wynika z natury rzeczy — dać nie mógł. (Żywe potakiwania. Rozmaite okrzyki Rusinów. — Głosy: Spokój!). Apeluję po prostu do sprawiedliwej oceny wszystkich członków Wysokiej Izby, nie wyłączając szan. panów narodowości ruskiej, żeby stwierdzić, że — jak sądzę — rozwinąłem w ostatnich tygodniach działalność, którą i ci, co dziś Rząd oskarżają, mogli nazwać bardzo gorliwą i niestrudzoną (Żywe oklaski). Sądzę, że niema na świecie Rządu, który mógłby dać taką obietnicę, jaką dziś p. Petruszewicz mi przypisuje.

Co Rząd przyrzekł i co mógł uczynić, to było po pierwsze apelowanie do godnej uznania uprzejmości przywódców stronnictw całej Izby, aby przerwano obrady w celu umożliwienia zwołania Sejmu galicyjskiego i obrad nad reformą wyborczą (Potakiwania, oklaski). Że w przeciągu tego kilkudniowego terminu tak wielkie i trudne dzieło, jak galicyjska reforma wyborcza, pod każdym warunkiem będzie ukończone, tego mimo największego optymizmu nie można się było spodziewać. Stwierdzam, że na podstawie otrzymanych autentycznych informacyj w tym ubiegłym okresie we Lwowie pracowano też bardzo pilnie (Żywe oklaski u Polaków, okrzyki Rusinów). Położenie w Sejmie lwowskim nie jest niepomyślne (Oklaski), przeciwnie wszystkie stronnictwa mają poważną chęć doprowadzenia do końca tego dzieła w porozumieniu z Rządem. Jest to więc wielka odpowiedzialność wobec własnego narodu, wobec obu narodów i całego kraju, jeżeli się wśród tak pomyślnego stanu rzeczy (żywe potakiwania) traci cierpliwość i wywołuje niebezpieczeństwo swą nerwowością, która wcale nie jest uzasadniona położeniem; jeżeli się zakłóca całe dzieło reformy wyborczej i bierze na siebie winę za jej udaremnienie (Żywe potakiwania). Panowie wróciliby ze Lwowa i znajdują się w toku obrad, rokujących powodzenie (żywe potakiwania, głosy: Oho! wśród Rusinów), powtarzam w toku obrad, rokujących powodzenie. Rozumiałbym to, gdyby szan. panowie na konwencie seniorów, zwołanym przez Prezydenta na popołudnie, starali porozumieć się co do sposobu wyjścia, ale ta droga, jaką panowie obrali, nie jest drogą porozumienia (Potakiwania) z innemi stronnictwami co do dyspozycyj na czas najbliższy, które umożliwiłyby nam doprowadzenie do skutku reformy wyborczej. Nie mogę tego pojąć, że panowie dali się porwać nieuzasadnionej niecierpliwości i dziś na początku posiedzenia sprowokowali wzburzenie, które nie jest w interesie parlamentu, ani też dzieła, na którem Rządowi wiele zależy i na którem oczywiście i panom z Galicyi wiele zależeć musi.

Proszę więc panów, aby od swego wniosku odstąpili, by nie psuli nastroju do układów na popołudniowej konferencyi prezesów klubowych pod przewodnictwem Prezydenta Izby. Proszę mi wierzyć, że nietylko w interesie tutejszej sytuacyi, ale w interesie reformy wyborczej zależy mi na tem, aby panowie nie dali się porwać temperamentowi, inaczej panowie biorą na siebie odpowiedzialność, na którą muszę zwrócić ich uwagę. Gdyby panowie dali się porwać niecierpliwości i przez wybuch temperamentu narazili reformę wyborczą, to ja sam z tego miejsca wysoko podniosę sztandar reformy wyborczej i uczynię wszystko, a przywódców innych stronnictw uproszę, aby mi w tem pomagali, ażeby to dzieło doszło do skutku. W tym duchu, przejęty najlepszemi intencyami proszę o odstąpienie od tego wniosku. (Żywe oklaski i brawa. Okrzyki Rusinów).

Prezydent zarządził głosowanie nad wnioskiem p. Petruszewicza. Wniosek odrzucono. Wielka wrzawa wśród Rusinów. Rusini poczynają gwizdać, tłuc pulpitami, trąbić i t. d.

Prezydent zarządził trzecie czytanie noweli do ustawy o podatku od wódki. Przyjęto ją wśród żywych protestów i wrzawy Rusinów, którzy bez ustanku gwizdali, trąbili, tłukli o pulpity i grali na różnych instrumentach.

Przystąpiono do następnego punktu i Prezydent udzielił głosu p. Lichtowi w rozprawie nad nowelą do ustawy o podatku osobisto-dochodowym, ale wskutek wrzawy poseł ten nie mógł przemawiać.

Wrzawa trwała dwie godziny. Po godzinie 1 po południu Prezydent Izby przerwał posiedzenie. Wrzawa ustała. O godzinie 1 m. 30 zbiera się konwent seniorów.

Na sali obecnych było około 19 posłów ruskich. Pozrywali oni przykrywki pulpitów i stukali niemi, niektórzy rzucali protokoły na ławki i gwizdali na świstawkach. Były także używane do robienia hałasu elektryczne aparaty automatyczne. Niektórzy posłowie rozdawali po Izbie watę, aby można się było chronić przed wrzaskiem.

Poświęcenie fabryki cukru w Chodorowie.

Chodorów, 10 grudnia. (Tel. własny). Dziś przed południem odbyło się uroczyste poświęcenie tutejszej, nowo wybudowanej fabryki cukru. W uroczystym akcie wzięli udział przybyli specyalnym pociągiem ze Lwowa liczni goście, między innymi: JE. Dawid Abrahamowicz, Stanisław hr. Mycielski, hr. Rostworowski, bar. Jorkasch-Koch, poseł dr. Adam, Zygmunt Lewakowski, dyrektorowie galic. Banku przemysłowego radca Dworu dr. Szarski i dr. Słuszkiewicz, starosta z Bóbrki Sheybal, prezes Rady powiatowej bobreckiej, radcy Wydziału krajowego Karol Kucharski i dr. Miziewicz, liczne grono radnych m. Lwowa.

Przybycia gości oczekiwali na dworcu kolejowym dyrektorowie fabryki Stanisław Kremer i Moszczyński, Franciszek hr. Zamoyski, Henryk hr. Konarski, Kazimierz bar. de Vaux, współwłaściciel fabryki, oraz personal urzędniczy fabryki.

Uroczystość odbyła się w głównej hali fabryki, gdzie ustawiono ołtarz. Po odprawieniu modłów, ceremonii poświęcenia dokonał ks. kanonik Klecan w otoczeniu księży: Sokołowskiego, Olsza i Kołomyjca.

Następnie oprowadzali gości po budynkach fabrycznych obydwaj dyrektorowie fabryki i zarządca jej p. Stanisław Tosio.

Fabryka mieści się na przestrzeni 38 morgów i składa się z suszarni, surowni i rafineryi. Budowała ją znana firma europejska Macieja Blecha. Urządzeń maszynowych dostarczyła fabryka Skody w Pilznie, część kotłowni firma Zieleniewskiego; instalacye elektryczne firma „Sokolnicki i Wiśniewski"; tor przemysłowy z dworca kolejowego w Chodorowie urządziła firma Franciszka Mehrstallingera w Chodorowie, wodociągi i roboty ziemne wykonała firma Rodakowskiego ze Lwowa, stolarskie zaś roboty siły krajowe.

Oprócz głównych budynków fabrycznych, znajduje się jeszcze cały szereg innych budynków: administracyjnych i gospodarczych, dalej osobne kolonie, złożone z domów mieszkalnych dozorców i rzemieślników, oraz domów mieszkalnych urzędników fabryki. Nadto jeden z budynków przeznaczono na koszary dla robotników.

Fabryka zatrudnia stale 17 urzędników i 600 robotników podczas kampanii, może zaś przerobić dziennie 8000 centnarów metr. buraków. Produkcya fabryki na dobę wynosi: 1000 wagonów rafinady i 300 centnarów metr. suszonych wytłoków.

Urządzenie fabryki jest pierwszorzędne, wszędzie panuje wzorowa czystość.

Prezesem Rady nadzorczej jest Franciszek hr. Zamoyski, wiceprezesem Henryk hr. Konarski, członkami zaś pp.: radca Dworu dr. Szarski, dyr. Karłowski, poseł Lewakowski, inżynier Goldbaum, oraz dyrektor dóbr chodorowskich Bronisław Albinowski.

Po zwiedzeniu fabryki odbyło się w sali „Sokoła" śniadanie dla przybyłych gości.

O godzinie 3·30 po południu wyjechali uczestnicy uroczystości osobnym pociągiem z powrotem do Lwowa.

Kraków, 10 grudnia. Doroczne administracyjne posiedzenie członków Akademii Umiejętności rozpoczęło się wczoraj. Ze Lwowa przybyli pp. dr. Abraham, dr. Finkel, dr. Franke i dr. Kallenbach

Dziś o godz. 10 członkowie zwiedzili nowy gmach Akademii. Objaśnień udzielał sekretarz generalny prof. dr. Ulanowski. O godzinie 11 rozpoczął się dalszy ciąg posiedzenia pod przewodnictwem JE. Prezesa Stanisława hr. Tarnowskiego.

Wiedeń, 10 grudnia. Ministerstwo kolei przedłużyło gminie m. Lwowa na 6 miesięcy pozwolenie na podjęcie technicznych robót przedwstępnych około dalszej linii miejskiej wąskotorowej kolei elektrycznej niższego rzędu od dotychczasowego końcowego punktu przy ulicy Łyczakowskiej przez tę ulicę aż do ulicy dojazdowej do placu przed stacyą kolei państwowych „Lwów-Łyczaków".

Wiedeń, 10 grudnia. P. Minister sprawiedliwości przeniósł notaryusza Piotra Pielę z Niska do Podgórza.

Wiedeń, 10 grudnia. Z inicyatywy Izby handlowej w Brodach, popartej przez posła Kolischera, będzie z dniem 1 maja 1914 aktywowane nowe połączenie pospieszne między Wiedniem, Lwowem a Kijowem. Pociąg pospieszny odchodzić będzie z Wiednia o godz. 7 min. 25 rano, przyjeżdżać do Lwowa o godz. 8 min. 35 wieczorem, będzie miał bezpośrednie dalsze połączenie pospieszne z Kijowem, dokąd przyjedzie się następnego dnia o godz. 9 rano. Podróż ze Lwowa do Kijowa trwać będzie 13 godzin. Takie same połączenie prowadzić będzie z Kijowa przez Lwów, Kraków do Wiednia. Uchwała z żądaniem zaprowadzenia tego połączenia zapadła na międzynarodowej konferencyi kolejowej w Neapolu.

Wiedeń, 10 grudnia. Ciągnienie loteryi klasowej. (Tymczasowa lista) 30.000 kor. wygrał nr. 80.932, 5.000 kor. nr. 25.229, po 2.000 kor. nr. 60.865 i nr. 58.106, po 1.000 kor. nr. 12.559, nr. 41.948 i 86.974.

Warszawa, 10 grudnia. (Tel. pr). W sali Stow nauczycielskiego odbył się wczoraj uroczysty obchód 45-letniego jubileuszu zasłużonego historyka i pedagoga Bronisława Chlebowskiego.

Kijów, 10 grudnia. (Tel. pr.) Wczoraj upłynął termin do zaskarżenia wyroku w sprawie Bejlisa. Skargi kasacyjnej nie wniesiono, wobec czego wyrok stał się prawomocny.

Petersburg, 10 grudnia. (Tel. pr.) *Now. Wremia* zamieszcza list profesora Akademii duchownej ks. Buczisa, Litwina, z protestem przeciw przekraczającym wszelką miarę napaściom żydowsko-rossyjskiego dziennika *Dień* na duchowieństwo katolickie.

Petersburg, 10 grudnia. (Tel. pr.) *Dień* donosi, że śledztwo w sprawie ostatnich katastrof na kolei warszawsko-wiedeńskiej stwierdziło, że służba kolejowa nie jest wcale obznajomiona z sygnalizacyą.

Petersburg, 10 grudnia. (Tel. pr.) Senat skasował wyrok wileńskiej Izby sądowej skazujący ks. Bielowskiego na 4 miesiące więzienia za zabronienie posyłania dzieci do szkół cerkiewno-parafialnych.

Petersburg, 10 grudnia. Rokowania zarządu fabryk obuchowskich ze strajkującymi robotnikami nie wydały wyniku.

Berlin, 10 grudnia. (B. Wolfa). W gazecie *Journal d'Alsace-Lorraine* doniesiono z 5 grudnia, jakoby redaktora tego dziennika obrazili i pobili przed kasynem wojskowem oficer w przebraniu cywilnem. Generalna komenda XV. korpusu, przeprowadziwszy dochodzenia wśród wszystkich oficerów, podległych komendzie strassburskiej, oznajmia, że powyższe doniesienie jest zupełnie nieprawdziwe.

Strassburg, 10 grudnia. (B. Wolfa). Jak z kompetentnej strony stwierdzają, nieprawdziwe jest doniesienie kilku dzienników, jakoby komenderujący XV. korpusu armii wydał rozkaz nieudzielenia alzackim rekrutom urlopu na święta Bożego Narodzenia.

Londyn, 10 grudnia. Na zjeździe stowarzyszeń robotniczych wydarzyły się wczoraj burzliwe zajścia. Przywódcę robotników z Dublina Larkina przyjęto wrogo i przez jakiś czas panowało zamieszanie. Wkońcu zjazd uchwalił 2,228.000 głosami przeciw 203.000 poprzeć strajkujących robotników w Dublinie. (Widocznie liczą się głosy nie obecnych, lecz tych, których oni reprezentują. *Przyp. Red.*). Mimo gwałtownego protestu Larkina przyjęto rezolucyę za ponownem wdrożeniem rokowań z pracodawcami w Dublinie.

Sofia, 10 grudnia. Wobec dalszych wyników wyborów stało się nawet rzeczą wątpliwą, czy stronnictwo rządowe mieć będzie zwyczajną większość, ile że mandaty, co do których niema jeszcze wiadomości, prawdopodobnie dostaną się agraryuszom i socyalistom, posiadającym już obecnie około 80 głosów. Wobec tego prawdopodobny jest kompromis rządu z demokratami i agraryuszami i rekonstrukcya gabinetu.

Saloniki, 10 grudnia. Albańska komisya graniczna przybyła do Argirokastro.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 10 grudnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: S. ks. Jabłonowski z Bursztyna, S. hr. Stadnicki z Krakowa, K. Łepkowski z Zasławia, W. Garapich z Tyśmienicy, W. Jankowski z Rosochowaćca.

Hotel Imperial. Pp.: K. hr. Roztworowski z Hrehorowa, P. Korytko z Suchodołu, J. Mers z Sądowej Wiszni, S. Dydyński z Krakowa, A. Jordan z Więckowic, E. Wolski z Hawłowic.

Hotel Europejski. Pp.: Z. Wysocki z Jaworowa, J. Lossów z Borysławia.

Hotel Austria. P.: T. Horodyski z Komorowa.

Hotel Victorio. Pp.: W. hr. Zamoyski z Zakopanego, J hr. Komor wski z Pieniak.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 10 grudnia 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	624·—	634·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	383·—	393·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	508·—	514·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	508·—	513·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·30	91·—
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	81·50	82·20
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·20	91·90
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83·—	83·70
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	87·50	88·20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·30	92·—
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	81·50	82·20
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	90·80	91·50
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·50	98·20
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·—	90·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	81·50	82·20
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·50	82·20
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·—	83·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·—	81·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	79·50	80·20
„ „ „ 4 pr.	80·80	81·50
„ „ Krakowa	80·80	81·50
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·39	11·48
20 frankówka	19·16	19·26
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	252·—
100 „ „ papierowych	253·—	254·20
100 marek niemieckich	117·50	118·—

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 6 grudnia 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	83·05	83·25
styczeń-lipiec	83·—	83·20
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·10	86·30
kwiecień-październik	86·10	86·30
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1610·—	1650·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	455·—	465·—
„ „ 1864 po 100 zł.	689·—	701·—
„ „ 1864 po 50 zł.	340·—	350·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	103.75	103·95
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·75	83·95
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	83·20	84·20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·10	104·10
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	103·30	104·30
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	83·35	84·35
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	83·35	84·35
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	426·—	428·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	84·20	85·20
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·90	82·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	90·60	91·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	89·80	90·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	88·85	89·85
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	88·50	89·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	89·—	90·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	85·—	86·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	84·90	85·90

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	83·—	84·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	104·—	105·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	99·40	99·60
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	465·—	477·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	225·—	235·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	284·—	294·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	82·65	83·65
Kroacyi i Sławonii	82·60	83·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·25	100·25
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	81·50	82·50
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·25	83·25
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·40	98·30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	79·—	80·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	112·—	120·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	230·75	233·75
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	284·—	294·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	244·85	254·85
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	87·75	88·75
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·25	99·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	80·70	81·70
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	88·50	91·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	91·50	92·50
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	90·75	91·75
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·75	91·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·—	83·—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·25	92·25
Banku krajowego oblig komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	90·—	91·—
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	80·25	80·75
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	87·40	88·35
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	87·70	88·70
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 złr.	77·—	78·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	82·50	83·50
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	112·—	—·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	26·70	30·70
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	475·—	485·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	62·50	66·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	53·25	57·25
„ „ węg. Tow. 5 złr.	32·50	36·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	96·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	339·10	340·10
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	384·—	386·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3770·—	3790·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	633·50	634·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	836·25	837·25
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	761·—	764·—
Gal. banku hip. 200 złr.	624·—	626·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	528·25	529·25
„ Austro-węg. 1400 kor.	2053·—	2063·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	598·—	599·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	268·50	269·50
Zivnostenska banka 100 złr.	271·50	272·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435·—	440·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	425·—	430·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1250·—	1260·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4840·—	4860·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	365·—	368·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	509·—	512·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	307·—	309·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	811·—	812·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2700·—	2711·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	918·—	922·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	314·—	315·90
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	1022·—	1032·—
Schodnicy 500 kor.	470·—	473·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	422·—	427·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·65	117·85
Włoskie Banki	94·70	94·85
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·12½	24·16½
Paryż za 100 franków	95·27½	95·42½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·—	254·—
Szwajcarskie Banki	95·12½	95·27½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·39	11·43
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·04	19·08
20-markówka	23·54	23·60
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·65	117·85
Włoskie banknoty za 100 lir	94·70	94·90
Ruble	253·—	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Ч. сп. Е. 1233 13 (7) (18086 2—3)

Зобовязана сторона Іван Демянчук.
Лїцитацийний едикт і вiзване до зголошеня.

На внесене Евдокії Шевчух екзеквуючої сторони вiдбуде ся дня 18 грудня 1913, година 11 перед полуднем в тiм судї, комната ч. 8, на пiдставi сим затверджених умов лїцитация слїдуючих недвижимостий: вик. гiп. ч. 1156 і 1559 кн. ґрунт. Скалат рiля, дiм з будинками господарскими і полем.

Вартiсть пiсля оцiненя вгч. 1156 — 1400 кор., вгч. 1559 — 3500 кор.

Найнизша оферта вгч. 1156 — 933 кор. 23 сот., вгч. 1559 — 2333 кор. 33 сот.

До недвижимости обнятої вик. гiп. ч. 1559 ґрунтової книги Скалат належать слїдуючi приналежности: мур і пiвниця якi оцiнено на 400 кор.

Низше найменшої оферти продаж не вiдбудеть ся.

Ц. к. Суд повiтовий, Вiддїл VI.
Скалат, дня 17 падолиста 1913.

L. cz. E. 3824/13 (7) (18084 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 rano, w sądzie tut., biuro Nr. 3 licytacya realności lwh. 958 gm. Rawa wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia, 9 grabów i 69 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 20.442 kor., przynależności na 442 kor.

Najniższa cena wynosi 10.221 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rawa, dnia 31 października 1913.

L. cz. E. 1423/12 (10) (17855 3—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola, odbędzie się dnia 15 grudnia 1913 o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 1/2 realności lwh. 1739 ks. gr. gm. kat. Grzymałów, pb. lk. 1126, a na niej dom mieszkalny murowany kryty blachą z dobudowaną od wschodu sienią walkowaną gliną; dom ten długi na 15 m. a 7 m. szeroki, składa się z 3 pokoi, kuchni i spichlerza, pod domem murowana piwnica pgr. lk. 299.

Wartość szacunkowa 3392 kor. 50 h.

Najniższa oferta 2261 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Grzymałów, dnia 15 listopada 1913.

L. 5093 (18024 2—2)

Ogłoszenie licytacyi.

Gmina Bratkowce powiatu stryjskiego sprzeda na metry sześcienne w drodze publicznej licytacyi sto sztuk drzew dębowych bądź złamanych bądź na pniu stojących, znajdujących się w lesie gminnym w Stańkowie.

Licytacya odbędzie się w biurze Wydziału powiatowego w Stryju we wtorek d. 23 grudnia 1913 o godz. 11 przed południem.

Cena wywołania 21 kor. za 1 metr sześcienny.

Wadyum w kwocie 260 kor. w gotówce lub w papierach wartościowych mających pupilarne bezpieczeństwo.

Szczegółowe warunki licytacyi przeglądać można w godzinach przedpołudniowych w biurze Wydziału powiatowego w Stryju.

Z Wydziału powiatowego.
Stryj, dnia 3 grudnia 1913.

Prezes:
Barański m. p.

L. cz. E. 3112/13 (17852 3—3)

Dnia 22 grudnia 1913 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddz. V. licytacya całej realności lwh. 1056 ks. gr. gm. Bukaczowce.

Nieruchomość tę oceniono na 6330 kor.

Najniższa cena wynosi 3920 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 4 października 1913.

L. 27.670/913 (18113 2—3)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje publiczną licytacyę w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1914, 1915 i 1916 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1914 z milczącem przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1915 względnie 1916 (o ile wypowiedzenie nie nastąpi w terminie przepisanym) na dzień 16 grudnia 1913, o godzinie 9-tej przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacyą w biurze Nr. 17 c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach straży skarbowej nowosądeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy, należy wnosić najpóźniej do godziny 2 po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytacyę, t. j. do dnia 15 grudnia 1913 na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Telegraficzne nadaże nie będą przyjmowane.

Wadyum w wysokości 10 prc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach dołączone do oferty, zaś przy licytacyi ustnej do rąk komisyi licytacyjnej złożone. Do wadyum złożonego w obligacyach dołączone być mają spisy tych obligacyi w 3 egzemplarzach na przepisanym formularzu (reskr. minist. z 17 lipca 1903 L. 1067 Nr. 111 Dz. rozp. sk.).

Kwity kasowe opiewające na kaucyę z niewygasłej dzierżawy, książki kas oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

L. porz.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania K.	h.	Uwaga
1	Limanowa		III.	6777	77	
2	Grybów	mięso	„	6667	77	
3	Muszyna		„	6627	18	

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 5 grudnia 1913.

L. cz. E. 1661/13 (5) (18094 2—3)

Edykt.

Dnia 19 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie w biurze Nr. 5, licytacya:

1. całej realności lwh. 330 gm. Żywiec, dom piętrowy przy ul. Kościuszki,

2. całej realności lwh. 216 gm. Sporysz, dom piętrowy, dom parterowy, magazyn, szopa, stajnia, drewutnia i ogród,

3. cała realność lwh. 328 gm. Sporysz grunt,

4. 2/8 części lwh. 343 gm. Zabłocie, parc. gr.,

5. 25/240 części lwh. 546, grunt,

6. cała realność lwh. 769, dom parterowy murowany.

Wartość szacunkowa:
ad 1. — 45.152 kor.,
ad 2. — 54.695 kor.,
ad 3. — 6000 kor.,
ad 4. — 25 kor.,
ad 5. — 104 kor.,
ad 6. — 7200 kor.

Najniższa oferta:
ad 1. — 22.576 kor.,
ad 2. — 27.347 kor. 50 h.,
ad 3. — 4000 kor.,
ad 4. — 16 kor. 66 h.,
ad 5. — 69 kor. 75 h.,
ad 6. — 3600 kor.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacyi można przejrzeć w tut. sądzie w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, 28 października 1913.

L. cz. E. XI. 343/13 (26) (17848 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola, odbędzie się dnia 2 stycznia 1914 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1417 ks. gr. Tarnopol, dom parterowy z ogrodem.

Wartość szacunkowa 15.413 kor.

Najniższa oferta 7707 kor.

Do realności lwh. 1417 ks. gr. Tarnopol należą następujące przynależności: ogrodzenie i rekwizyta pożarne oszacowane na 30 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 15 listopada 1913.

L. cz. E. 1716/13 (5) (17910 2—2)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Wigdora Kesslera w Bełzie odbędzie się dnia 16 grudnia 1913 o godz. 8 przed południem, w biurze Nr. 5 na zasadzie sąd zatwierdzonych warunków licytacya 3/4 części realności lwh. 103 ks. gr. Budynin, składającej się z 2 parc. bud. i 16 parcel grunt. Całość o obszarze 3 ha. 49 ar. 14 m. kw. Na parceli bud. stoi dom drewniany o 1 izbie, sieni i 2 komorach, stodoła, stajnia, drewutnia, wszystko słomą kryte, znajdują się w dobrym stanie.

Wartość szacunkowa 6160 kor. 50 hal.

Najniższa oferta 4369 kor. 50 hal.

Do realności lwh. 103 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: 5 jabłoni, 6 gruszy, 5 orzechy włoskie, 62 śliw, 8 wisień, 5 brzosty, ogrodzenie sztachetowe, oszacowane na 393 kor. 75 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziele kancelaryjnym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 4 listopada 1913.

L. cz. E. 1547/13 (4) (18077 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w Uściu biskupiem odbędzie się dnia 27 grudnia 1913 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, w Mielnicy, licytacya realności objętej lwh. 765 gm. Olchowiec.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1700 kor.

Najniższa oferta wynosi 1177 kor. 90 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które równocześnie zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 27 listopada 1913.

L. cz. E. IX. 2127/13 (15) (18047 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Franciszka Laskowskiego jako strony egzekwującej odbędzie się dnia 21 stycznia 1914 o godz. 10 rano w biurze Nr. 44 w sądzie ul. św. Jana licytacya następujących realności:

a) lwh. 137 ks. grt. gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek, składającej się z parc. bud. lk. 215/1 z trzema dwupiętrowemi murowanemi domami,

b) lwh. 140, składającej się z parc. bud. lkat. 515 5 z budynkiem murowanym dwupiętrowym,

c) lwh. 141 tejże ks. grt. składającej się z drogi dojazdowej lkat. 215/6 do realności lwh. 137 i 138 gm. Kraków,

d) lwh. 142, składającej się z parc. bud. lk. 142.

Wartość szacunkowa realności:
ad a) 408.423 kor.,
ad b) 114.920 kor.,
ad c) 1542 kor.,
ad d) 6000 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) 204.212 kor.
ad b) 57.460 kor.,
ad c) 771 kor.,
ad d) 3000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Edykt z dnia 16 listopada 1913 ogłoszony w Nr. 270, 271 i 272 odwołuje się, co do powyższych realności lwh. 137, 140 i 141 gm. Kraków.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział IX.
Kraków, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. E. 2396/13 (17930 2—3)

Edykt.

Dnia 24 grudnia 1913 o godzinie 9 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya całej realności lwh. 111 gm. Sawałuski.

Nieruchomość powyższą oszacowano na 1100 kor.

Najniższa cena wynosi 734 kor., poniżej której sprzedaż nie odbędzie się.

Warunki licytacyjne, dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monastkrzyska, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 2355/13 (2) (18002 2—3)

Edykt.

Dnia 22-go grudnia 1913 odbędzie się sprzedaż realności:
a) lwh. 325 i
b) lwh. 273 ks. gr. gm. Limanowa.

Cena szacunkowa wynosi:
ad a) co do realności lwh. 325 kwotę 925 kor.,
ad b) co do lwh. 273 kwotę 1340 kor.

Najniższa ofera:
ad a) co do lwh. 325 — 616 kor. 68 hal.,
ad b) co do lwh. 273 — 893 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, 27 listopada 1913.

L. cz. E. 1586/13 (6) (18078 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Funduszu krajowego we Lwowie zastąpionego przez adw. dr. Jana Hryniewieckiego, odbędzie się dnia 13 grudnia 1913, o godzinie 12 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, w Mielnicy licytacya realności:
a) lwh. 161, 222,
b) lwh. 400,
c) lwh. 417,
d) 545 gm. Iwanie puste, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) lwh. 161 i 222 na 3400 kor.,
ad b) lwh. 400 na 600 kor.,
ad c) lwh 417 na 800 kor.,
ad d) lwh. 545 na 300 kor.,
przynależności zaś na lwh. 161 i 222 na 106 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) 2337 kor. 34 h.,
ad b) 400 kor.,
ad c) 533 kor. 34 h.,
ad d) 200 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 1216/13 (5) (18003 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kostia Hładija, odbędzie się dnia 20 grudnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Mielnicy, licytacya realności obj. lwh. 216 i 411 ks. gr. gm. kat. Zalesie wraz z przynależnościami składającemi się z z 39 drzew owocowych i ogrodzenia.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to:
a) realności lwh. 216 na 1200 kor.,
b) realności lwh. 411 na 7910 kor.,
przynależności zaś na lwh. 411 na 226 kor,

Najniższa cena wynosi:
ad a) 800 kor.,
ad b) 5424 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania it. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 16 listopada 1913.

L. cz. 2279/13 (4) (18074 2—3)

Edykt.

Dnia 15 grudnia 1913, odbędzie się sprzedaż 2/9 części realności lwh. 109 gm. Zasadne.

Cena szacunkowa wynosi 200 kor.

Najniższa cena wynosi 133 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa, 27 listopada 1913.

L. cz. E. 1929/13 (4) (17921 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Zakładu kredytowego i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya całej realności lwh. 1304 oraz połowy lwh. 1306 Wola zarzycka oszacowanych na 2175 kor. 34 hal.

Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 1449 kor. 83 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. 2927/13 (18004 2—3)

Edykt.

Dnia 24 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya 6/15 części lwh. 1904 gminy Barysz Puźniki.

Nieruchomość powyższą oszacowano na 927 kor. 96 hal.

Najniższa cena wynosi 618 kor. 64 hal., poniżej której licytacya nie przyjdzie skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 8 listopada 1913.

L. cz. E. 464/13 (12) (17813)

Edykt.

Dnia 23 grudnia 1913 o godz. 11 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 2, licytacya:
a) 2/7 części realności lwh. 59 gminy Joniny i
b) połowy realności lwh. 690 gm. Ryglice.

Wartość szacunkowa wynosi 3.230 koron.

Najniższa oferta 2153 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, biuro Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tuchów, dnia 31 października 1913.

L. cz. E. 1853/13 (5) (17687)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stanisława Czesława Wojtynkiewicza w Trzcinicy, zastąpionego przez pełnomocnika adw. dr. Warchałowskiego, odbędzie się dnia 8 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 licytacya realności lwh. 1200 ks. gr. gm. Jasło objętej, wraz z przynależnościami, składającemi się ze sztachetów i studni.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4537 kor., przynależności zaś na 150 kor., czyli łącznie 4687 kor.

Najniższa cena wynosi 3124 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 7 października 1913.

L. 30.142/13 (18115 1—3)

Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na rok 1914 bezwarunkowo, a warunkowo z zastrzeżeniem milczącego przedłużenia dzierżawy na rok drugi i trzeci, t. j. 1915 i 1916, lub też bezwarunkowo na trzy lata, t. j. na czas od 1 stycznia 1914 do końca grudnia 1916, rozpisuje się niniejszem ostatnią publiczną licytacyę na dzień 17 grudnia 1913 od godziny 9-tej rano do 12-tej w południe.

Oferty pisemne, zaopatrzone w 10% wadyum, oznaczone na kopercie napisem, na który okręg dzierżawny i na jaki przedmiot dzierżawny oferta opiewa, można wnieść na ręce dyrektora okręgu skarbowego w Tarnowie, najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 16 grudnia 1913.

Kwity kasowe, opiewające na kaucyę niewygasłej dzierżawy, losy, książeczki kas oszczędności nie będą przyjmowane ani jako wadya, ani jako kaucye dzierżawne.

Składający wadya, względnie kaucye dzierżawne w obligacyach, obowiązani są przedłożyć stosownie do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 L. 10.067, Dz. rozp. Nr. 111, spisy tych obligacyj w 3 egzemplarzach.

Dzierżawca podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązany jest po myśli ustawy krajowej z dnia 23 grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 146, pobierać dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego, jak długo ten dodatek krajowy istnieje i istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego opłacać funduszowi krajowemu 30% od czynszu, ugodzonego za dzierżawę państwowego podatku spożywczego.

Zmiana stopy tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku spożywczego.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości, należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych, można przejrzeć w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnowie, tudzież we wszystkich Nadzorach straży skarbowej, należących do tutejszego okręgu skarbowego.

Wykaz okręgów dzierżawnych.

Podatku spożywczego od wina:

L. porz.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Cena wywołania		Wadyum 10%		Klasa taryfy	Licytacya odbędzie się dnia
		K	h	K	h		
1	Dąbrowa	1890	—	189	—	—	dnia 17 grudnia 1913 od godziny 9 do 12 w południe w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnowie.
2	Radłów	1055	—	106	—	—	

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Tarnów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. E. 1417/13 (6) (17911 1—2)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Chany Eisenberg w Bełzie odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) całej lwh. 307 ks. gr. Leszczków, składającej się z pgrt. o obszarze 21 ar. 40 kw. m.,

b) lwh. 200 ks. gr. Leszczków, składającej się z 2 pgr. o obszarze 1 ha. 9 ar. 99 m. kw.,

c) lwh 300 ks. gr. Leszczków, składającej się z 7 pgrt. o obszarze 1 ha 69 ar. 52 kw. m.,

d) lwh. 310 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pgrt. o obszarze 32 ar. 33 kw. m.,

e) lwh 327 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 parc. o obszarze 28 ar. 9 kw. m.,

f) połowy lwh. 96 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pbud i 3 prc. grunt., całość o obszarze 13 ar. 32 kw. m z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczemi,

g) całej lwh. 488 ks. gr. Leszczków, składającej się z 5 pgr. o obszarze 1 morg 624 s. kw.,

h) lwh. 147 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pgr. o obszarze 45 ar. 58 m. kw.

Wartość szacunkowa:
a) 256 kor. 80 hal.,
b) 1762 kor. 80 hal.,
c) 2732 kor. 83 hal.,
d) 646 kor. 60 hal.,
e) 817 kor. 53 hal.,
f) 1947 kor. 50 hal.,
g) 781 kor. 30 hal.,
h) 346 kor. 96 hal.

Najniższa oferta:
a) 171 kor. 20 hal.,
b) 1175 kor. 24 hal.,
c) 1821 kor. 89 hal.,
d) 431 kor. 7 hal.,
e) 545 kor. 2 hal.,
f) 2101 kor. 67 hal.,
g) 520 kor. 90 hal.,
h) 231 kor. 31 hal.

Do realności lwh. 96 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: 3 konie, krowa dojna, cielica, 4 bezrogi, 1 wóz o żelaznych osiach, 1 pług, 3 brony i sieczkarnia ręczna, oszacowane na 1205 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. E. XX. 1357/13 (7) (18098 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Fryderyki Schrager, Anny Fuhrmann, zastąpionych przez adw. dr. Mildwurma, odbędzie się dnia 15 stycznia 1914 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX., licytacya realności lwh. 410 dz. II. ks. gr. gm. m. Lwowa lk. 462 $^{2}/_{4}$ położona na zbiegu ulic Berka i Źródlanej o powierzchni 1712 m^2, niezabudowana o długości frontu od ulicy Berka 65·20 m. od ulicy Źródlanej 29·35 m.

Do tej realności nie należą żadne przynależności.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 68.480 kor.

Najniższa cena wynosi 34.240 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S I., Oddział XX.
Lwów, dnia 8 listopada 1913.

ROZPISANIE

c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych, dotyczące dostawy i ustawienia mostów żelaznych — wraz z drewnianymi pokładami mostowymi — na przestrzeni kanału spławnego „Zator-Samborek“.

Rozdanie obejmuje następujące mosty:

Grupa	Most drogowy w km.	W gminie	Rozpiętość podporowa w m.	Ciężar konstrukcyi żelaznej okrągło w tonnach	Objętość dyliny z drzewa sosnowego okrągło w m^3
A.	113·818	Kossowa	38·00	35·6	26·0
	117·931	Brzezinka	38·00	35·6	26·0
	120·052	Jaśkowice	38·00	35·6	26·0
B.	121·200	Wielkie Drogi	38·50	36.0	26·5
	129·466	Skawina	38·50	36·0	26·5
C.	122·025	Wielkie Drogi	38·00	38·5	32·0
	122·984	Facimiech	38·00	38·5	32·0
	124·794	Zelczyna	38·00	38·5	32·0
	126·906	Borek szlachecki	38·00	38·5	32·0

Oferent może oferować dowolnie na jedną lub więcej grup; jednak dla każdej grupy należy wnieść osobną ofertę.

C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych zastrzega sohie w każdym wypadku też prawo rozdania podług pojedyńczych grup.

Natychmiast po przyjęciu oferty należy przystąpić do wykonania planów szczegółowych. Roboty należy tak prowadzić, by ustawienie konstrukcyi mostowych na miejscu budowy najpóźniej z końcem października 1914 ukończonem zostało.

Oferty należy wnieść w zapieczętowanej kopercie opatrzonej napisem: „Oferta na wykonanie konstrukcyi żelaznej i pokładu mostowego dla mostów na przestrzeni kanału spławnego Zator-Samborek“ najpóźniej do 30 grudnia 1913, 12 godziny w południe do dziennika podawczego Ekspozytury c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych w Krakowie przy ulicy Basztowej l. 18.

Ustanowienie cen przostawia się oferentowi, który ceny jednostkowe za 100 klg. gotowej konstrukcyi żelaznej względnie za 1 m.^{3} gotowego pokładu mostowego ma wstawić w spis cen.

Komisyjne otwarcie ofert, przy którem mogą być obecni oferujący lub tychże pełnomocnicy, nastąpi dnia 31 grudnia 1913, o godzinie 12 w południe, w wyżej wymienionej Ekspozyturze.

Oferta obowiązuje oferenta do 4 tygodni po otwarciu oferty, to znaczy po dzień 28 stycznia 1914 w tym terminie nastąpi zawiadomienie o przyjęciu lub odrzuceniu oferty.

Oferenci muszą używać przepisanych formularzy ofert, które mogą otrzymać w wyżej wymienionej Ekspozyturze. Tamże można przeglądać wszelkie załączniki i bliższe postanowienia co do wnoszenia ofert lub otrzymać je za złożeniem przepisanej kwoty.

Integralne części oferty mają stanowić:
Ogólne plany projektu,
Ogólne warunki budowy dróg wodnych,
Szczegółowe warunki budowy dróg wodnych,
Warunki robót i dostaw co do wykonania konstrukcyj żelaznych,
Postanowienia dla wnoszenia ofert.

Wadyum wynosi 5 prc. oferowanej sumy i należy je złożyć przed upływem terminu do wnoszenia ofert w c. k. filialnej Kasie krajowej w Krakowie. W razie przyjęcia oferty służy złożone wadyum jako kaucya kontraktowa.

Oferty spóźnione lub nie oddowiadające ustanowiouym warunkom będą uważane jako niewniesione.

C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych.

Wiedeń, w listopadzie 1913.

L. cz. E. 790/13 (18055)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Anny ur. Rad po Iwanie, wdowy po Iwanie Rad, obecnie 2 śl. Waszczyszyn, włościanki w Rzepedzi, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, w Bukowsku licytacya realności lwh. 9 ks. gr. dla gminy kat. Płonna, zobowiązanego Fecia Ananiewicza własnej, wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni, 1 wierzby i 2 jasionów.

Nieruchomość wraz z chatą wystawione na licytacyę jest ocenione na 7379 kor., przynależności zaś na 24 kor.

Najniższa cena wynosi 4935 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bukowsko, dnia 23 września 1913.

L. cz. E. 3547/13 (4) (17821)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Abrahama Farnesa w Zborowie odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, w Zborowie, licytacya połowy realności obj. lwh. 626 ks. gr. gm. kat. Zborów wraz z przynależnościami, składającemi się z domu położonego w śródmieściu.

Cząstka nieruchomości wraz z przynależnościami, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na kwotę 1515 kor., w czem mieści się wartość połowy domu 1335 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 907 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta. (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zborów, dnia 15 listopada 1913.

L. cz. E. IV. 6578/12 (6) (16947)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności w Stryju odbędzie się dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140, w Stryju licytacya realności lwh. 549 gm. Stryj, składającej się z dwóch domów murowanych parterowych przy ul. Cersiewnej w Stryju, stanowiące jedną całość.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 22.120 kor.

Najniższa cena wynosi 11.060 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 13 listopada 1913.

L. cz. E. 3623/13 (18088)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Herscha Nagla odbędzie się dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali III., w Śniatynie, licytacya 2/3 niewydzielonych części realności objętej lwh. 1151 księgi gruntowej gminy katastralnej Kniaże, składającej się z pbud. 225/2 i pgr. 2669/1, 2670/1, 2673/1, 2674/1 i 2675/1 z chatą na pbud. 225/2.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona w 2/3 częściach na 1798 kor.
Najniższa cena wynosi 2/3 części ceny szacunkowej t. j. 1198 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 10 października 1913.

L. cz. E. 3202/13 (17999)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Leizora Katza, kupca w Jabłonowie, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacya realności lwh. 1000 ks. gr. Stopczatów, pb. 120, 121 i pgr. 361, 362, 363, 1429/2.
Wartość szacunkowa 3897 kor. 50 h.
Najniższa oferta 2759 kor. 30 hal.
Do realności lwh. 1000 ks. gr. Stopczatów należą następujące przynależności: drzewa owocowe i płot, oszacowane na 242 koron.
Poniżej najniższej ceny sprzedaż nie nastąpi.
C. k. sąd powiatowy w Jabłonowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jabłonów, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. E. 4611/13 (18057)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bóbrce, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 570 ks. gr. Laszki, cała realność składająca się z pgr. 1789/2.
Wartość szacunkowa 480 kor.
Najniższa oferta 320 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 168/13 (8) (18066)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek Banku kredytowego w Horodence, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 461 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pg. 1624/1 i 2453/2,
b) lwh. 660 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pgr. 3231/3,
c) lwh. 804 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pb. 404,
d) lwh. 990 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pgr. 2453/1,
e) lwh. 1014 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pb. 1467 i pg. 914, 910/1, 910/2,
f) lwh. 1070 ks. gr. Jasienów, cała realność złożona z pg. 2041/2 i 2042/2,
g) lwh. 490 ks. gr. Jasienów, 1/9 cz. realności złożona z pgr. 1412, 2730/2, 2845, 3201 i 3232,
h) lwh. 1082 ks. gr. Jasienów, połowa realności w skład której wchodzi parc. grnt. 3231/2.
Wartość szacunkowa:
ad a) 900 kor.,
ad b) 600 kor., z czego potrąca się wartość dożywocia,
ad c) 100 kor.,
ad d) 300 kor.,
ad e) 1200 kor.,
ad f) 4500 kor.,
ad g) 385 kor. 22 h.,
ad h) 225 kor., z czego potrąca się wartość dożywocia.
Najniższa oferta:
ad a) 600 kor.,
ad b) 333 kor. 33 h.,
ad c) 66 kor. 67 h.,
ad d) 200 kor.,
ad e) 846 kor. 67 h.,
ad f) 300 kor.,
ad g) 271 kor. 64 h.,
ad h) 83 kor. 33 h.
Do 1/2 realności lwh. 1014 ks. gr. Jasienów należą następujące przynależności: jęczmień zasiany na parcelach w skład tej realności wchodzących, oszacowane na 70 kor.,
zaś do realności lwh. 490 należą przynależności jako to: plony polne zasiane na parcelach, wchodzących w skład powyższej realności oszacowane na 22 kor. 22 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 30 października 1913

L. cz. E. 2885/12 (11) (17993)
Edykt.
Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Czchowie, odbędzie się dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 16, licytacya połowy realności gruntowej w obszarze 56 ar. 66 m., wraz z domem mieszkalnym lwh. 109 ks. gr. gm. kat. Szczepanów.
Cena szacunkowa realności lwh. 109 wynosi 744 kor. 50 h.
Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 496 kor. 33 hal.
Odnośne akta przejrzeć można w godzinach urzędowych w tut. sądzie w biurze Nr. 16.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzesko, dnia 5 grudnia 1913.

L. cz. E. 1966/13 (6) (17924)
Dnia 3-go stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya:
a) 1/4 części realności lwh. 1 i
b) 1/4 z 1/2 realności lwh. 5 kg. gk. Weremień.
Wartość szacunkowa:
ad a) 1/4 części lwh. 1 wynosi 461 kor. 10 h.,
ad b) 1/4 z 1/2 lwh. 5 wynosi 16 kor. 30 h.
Najniższa oferta:
ad a) 307 kor. 40 h.,
ad b) 10 kor. 87 h.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 7.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, 28 listopada 1913.

L. cz. E. IX. 1917/13 (8) (17908)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Adama i Julii Łucyków, gospodarzy w Wapowcach, zastąpionych przez adw. dr. Józefa Paicha w Przemyślu, odbędzie się dnia 9 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, w Przemyślu licytacya realności obj. lwh. 225 ks. gr. gm. kat. Wapowce, składającej się z pbud. z chatą drewnianą słomą krytą o dwóch izbach i ogrodu wraz z przynależnościami składającemi się z 10 drzew owocowych.
Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 170 kor.
Najniższa cena wynosi 113 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14.
Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej nie miałyby one już znaczenia co do samej nieruchomości.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
Dalsze koszta wierzyciela oznacza się na kwotę 9 kor. 14 h.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Przemyśl, dnia 24 września 1913.

L. cz. E. 4045/13 (9) (17913)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Race Löwy w Bochni, odbędzie się dnia 10 stycznia 1914 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17, licytacya połowy realności lwh. 41 ks. gr. gm. Podedworze objętej, składającej się z pb. lk. 5 i pg. lk. 249 o łącznym obszarze 13 ar. 60 m² i stojącego na pb. domku drewnianego i szopy, oraz 6 drzewek owocowych.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1589 kor.
Najniższa cena wynosi 1059 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VII.
Bochnia, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. E. 4595/13 (6) (17952)
Edykt licytacyjny.
Dnia 14 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. sali 2, odbędzie się licytacya:
a) całej realności lwh. 873 gm. Gorzyce, składającej się z pgrnt. o łącznej powierzchni 58 ar. 47 m²,
b) połowy realności lwh. 703 gm. Gorzyce, składającej się z pgrn. 1359/15 o powierzchni 59 ar. 24 m²,
c) połowy realności lwh. 273 gm. Gorzyce, składającej się z pgrnt. 738 o powierzchni 21 ar. 11 m².
Nieruchomości te oceniono:
ad a) na 1430 kor.,
ad b) na 700 kor.,
ad c) na 225 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 953 kor. 34 h.,
ad b) 466 kor. 68 h.,
ad c) 150 kor.
Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.
Takie prawa wobec których licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. E. 6/12 (9) (18089)
Edykt licytacyjny.
Dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 10·30 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 11 sądu tutejszego licytacya całej realności lwh. 685 gm. Sołotwina ogród i rolę z przynależnościami na 200 kor.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: 146 kor. 67 hal.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.
Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sołotwina, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. E. 2651/13 (2) (17688)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie p. Józefa Szurka i Katarzyny Szurkowej w Gliniku polskim, odbędzie się dnia 8 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33, licytacya 1/3 części realności lwh. 190 kz. gr. gm. Glinik polski.
Nieruchomość tę wystawioną na licytacyę oceniono na 300 kor.
Najniższa cena wynosi 200 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 1068/13 (9) (18068)
Strona zobowiązana: 1. Piotr Uranin w Jarosławiu i 2. Anna z Kudłów Uranin w Pawełczu.
Edykt.
Na wniosek strony egzekwującej ad 1. Towarzystwa eskontowego w Radymnie, ad 2. Kasy oszczędności miasta Jarosławia, odbędzie się dnia 31 grudnia 1913 o godz. 9·30 przed południem, w biurze Nr. 29, licytacya realności lwh. 223 ks. gr. Jarosław, realność wiejska.
Wartość szacunkowa 28.435 kor.
Najniższa oferta 18.956 kor. 67 hal.
Ewentualnie nastąpi sprzedaż tylko połowy tej realności jednego z dłużników własnej, wskutek czego wartość szacunkowa i najniższa oferta zmniejszą się o połowę.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 29.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Jarosław, dnia 3 listopada 1913.

L. cz. E. 841/2 (18016)
Edykt licytacyjny.
Dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11, odbędzie się licytacya:
a) 8/24 cz. realności lwh. 606 i
b) całej realności lwh. 731 w Kosmaczu ogród i rolę z przynależnościami:
ad a) na 333 kor.,
ad b) na 2950 kor.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) 222 kor.,
ad b) 1966 kor. 67 hal.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sołotwina, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz. E. VI. 6106/13 (7) (18099)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Mosesa Arona Spielera, odbędzie się dnia 9 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 3, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:
lwh. 117 dom drewniany ze stajenką o powierzchni 100, 80 m.² z parc. bud. ks. gr. gm. Tarnów.
Wartość szacunkowa 7674 kor.
Najniższa oferta 3837 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VI.
Tarnów, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 1933/12 (5) (18109)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Żydaczowie, odbędzie się dnia 31 grudnia 1913 o godz. 9 przed południem, biuro Nr. II., licytacya następujących realności:
1/2 lwh. 206 gm. Sulatycze zobowiązanego w gruntach 600, kor., w budynkach 650 kor.
1/2 lwh. 451 w gruntach ks. gr. gm. Sulatycze.
Wartość szacunkowa:
ad a) 1250 kor.,
ad b) 25 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 833 kor. 32 hal.,
ad b) 16 kor. 66 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć ku pienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziele kancelaryjnym II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żurawno, dnia 21 listopada 1913.

L. cz. E. 574/13 (12) (17920)

Edykt licytacyjny.

Dnia 2 stycznia 1913, o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya:

1. realności lwh. 198 gm. Szczawnica składającej się z piętrowego domu modlitwy i parc. ogrodowej oraz piętrowej łaźni murowanej,

2. realn. lwh. 561 gminy Krościenko, składającej się z parterowego domu modlitwy i trupiarni. i ogrodu z wyjątkiem pgr. lk. 1372 1, 1386/3, 1386/4 stanowiących cmentarz, wraz z przynależnościami składającemi się:

ad 1. z płotu, wychodka, i 9 sztuk drzew,

ad 2. ogrodzenia kamiennego, 6 wanien, 2 kotłów parowych, 2 szaf i 2 ławek.

Nieruchomości te są ocenione:

ad 1. na 4961 kor., przynależności zaś tejże na 87 kor.,

ad 2. na 11 075 kor., przynależności zaś tejże na 1132 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. 2524 kor,
ad 2. 6103 kor. 50 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krościenko, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. 2209 13 (7) (17925)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 stycznia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, odbędzie sie licytacya całej realności lwh. 62 kg. gk. Stańkowa.

Wartość szacunkowa 2632 kor.

Najniższa oferra 1754 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. E. XIV. 3863/13 (4) (18048)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Gizeli Heublum w Grzegórzkach, odbędzie się dnia 13 stycznia 1913 o godzinie 10 przed w biurze Nr. 50 II. p. licytacya realności lwh. 267 gm. kat. Dąbie (dom murowany).

Realność powyższa oszacowana jest na kwotę 8716 kor. 10 hal.

Najniższa oferta wynosi 4358 kor. 05 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIV.
Kraków, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 3348/13 (5) (17824)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Założcach odbędzie się dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, w Zborowie, licytacya realności obj. lwh 1211 ks. gr. gm. kat. Manajów wraz z przynależnościami, składającemi się z zasiewów.

Nieruchomość wraz z przynależnościami, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 3648 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 2432 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomoś i nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zborów, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. 789 13 (8) (17919)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 stycznia 1914 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya:

1. realności lwb. 1472,
2. połowy realności lwh. 1461,
3. połowy realności lwh. 1600 gm kat. Szczawnica, składających się z trzech parcel rolnych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
ad 1. na 483 kor.,
ad 2. na 121 kor. 26 hal.,
ad 3. na 37 kor. 24 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. — 322 kor.,
ad 2. — 80 kor. 84 hal.,
ad 3. — 24 kor. 83 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krościenko, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. E. 3500/13 (17947)

Edykt licytacyjny.

Dnia 7 stycznia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej podpisanym w biurze Nr. sali 2, odbędzie się licytacya:

a) całej realności lwb. 1992 gm. Sokolniki, składającej się z p. gru. i bud. o łącznej powierzchni 12 ar. 46 m., oraz domu murowanego,

b) 2/20 części realności lwh. 1700 gm. Sokolniki, składającej się z prg. 2995/9 (droga) o powierzchni 7 ar. 97 m².

Nieruchomości te oceniono:
ad a) na 5154 kor. 37 hal.,
ad b) na 14 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 3436 kor. 24 hal.,
ad b) 9 kor. 34 hal.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 27 listopada 1913.

L. cz. E. 1439/13 (7) (17956)

Edykt.

Dnia 8 stycznia 1913 o godz. 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie biuro Nr. 5, licytacya całej realności lwh. 490, 782 gm. Żywiec, składającej się z domu mieszkalnego murowanego parterowego, drewutni i szopy, nadto grunta nadające się jako parcele budowlane.

Wartość szacunkowa wynosi 9203 kor. 30 hal.

Najniższa oferta wynosi 4932 koron 86 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, 4 listopada 1913.

L. cz. E. 2981/13 (17943)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Beera, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem. w biurze Nr. 12 na zasadzie warunków, które się zatwierdza licytacya następujących realności:

lwh. 3 realność wiejska,
lwh. 215 realność wiejska,
lwh. 258 realność wiejska, ks. gr. Wola koblańska.

Wartość szacunkowa:
ad a) 3544 kor.,
ad b) 886 kor. 32 hal.,
ad c) 1482 kor. 97 hal.,

Najniższa oferta:
ad a) 2363 kor.,
ad b) 591 kor.,
ad c) 989 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć, podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stary Sambor, dnia 13 listopada 1913.

L. cz. E. VII. 2181 13 (10) (17986)

Edykt licytacyjny.

Dnia 10 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 114, 336 i 337 gm. Niedomice.

Nieruchomości powyższe ocenione zostały:
a) lwh 114 na 9471 kor.,
b) lwh. 336 na 1256 kor.,
c) lwh. 337 na 9490 kor.

Najniższa oferta wynosi odnośnie:
a) lwh. 114 kwotę 6314 kor.,
b) lwh. 336 kwotę 837 kor. 32 hal.,
c) lwh. 337 kwotę 6326 kor. 66 hal.,
poniżej tych cen sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Tarnów, 26 listopada 1913.

L. cz. E. 1463/13 (30) (18013)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rudkach, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya połowy realności wyk. hip. l 164 ks. gr. gm. Rudki.

Wartość szacunkowa 6307 kor.

Najniższa oferta 4204 kor. 66 hal.

Do realności niniejszej należy inwentarz żywy i martwy oszacowany na 320 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rudki, dnia 15 listopada 1913.

L. cz. E. 1448 13 (5) (18006)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytowego i oszczędności dla handlu i przemysłu w Pilźnie przeciw Helenie Dubasowej o 400 kor. zpn. odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

3/40 części lwh. 49 ks. gr. Dulczówka budynki, grunta.

Wartość szacunkowa:
a) 210 kor.,
b) 2868 kor. 15 hal.

Najniższa oferta 2017 kor. 10 hal.,

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pilzno, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. XVII. 4988/12 (18097 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Anny albo Chany z Hirtów Rzędowskiej, zastąpionej przez adw. dr. Adolfa Menkess we Lwowie, odbędzie się dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddz. XVII. licytacya realn. lwh. 688 i 984 dz. III. gm. miasta Lwowa wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:

realność 1. lwh. 688 na 59.558 kor. 60 hal.,

zaś 2. realność lwh. 984 na 25.360 kor. 50 hal.,

przynależności zaś:
ad 1. na 1500 kor.,
ad 2. na 38 kor.

Najniższa cena wynosi:

realności lwh. 688 kwotę 29.779 kor. 30 hal.,

zaś realności lwh. 984 na 12.680 kor. 25 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie. do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, Oddz. XVII.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, gdyż inaczej pretensye takie co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVII.
Lwów, dnia 22 listopada 1913.

L. cz. E. 1357/7 (65) (17926)

Dnia 12 stycznia 1914 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya 1/2 z 1/8 części realności lwh. 81 kg. gk. Lisko.

Wartość szacunkowa 622 kor.

Najniższa oferta 311 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, 28 listopada 1913.

L. cz. E. 1514/13 (5) (17991)

Edykt.

Na żądanie Miejskiej Kasy oszczędności w Bochni odbędzie się dnia 15 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej podpisanym, sala Nr. 16, licytacya realności gruntowej o obszarze 3 ha. 57 ar. 97 m. lwh. 160 ks. gr. gm. Wojakowa.

Do tej realności przynależy jedna krowa, dwie świnie, sieczkarnia, młynek i ręczna młocarnia.

Cena szacunkowa wynosi 4310 kor. 76 hal., zaś przynależności 460 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie, wynosi 2980 kor. 50 hal.

Odnośne akta przeglądnąć można w godzinach urzędowych w tut. sądzie, w biurze Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzesko, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz. E. 1284/13 (5) (17352)

Edykt.

Dnia 21 stycznia 1914 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya połowy realności obj. lwh. 2342 ks. gr. Zabłotów Anny z Pinaszczuków Andrusyk własnej, składającej się z parceli budowlanej z budynkami gospodarczemi.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 352 kor. 30 hal.

Najniższa cena wynosi 235 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym. inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 8 listopada 1913.

L. cz. E. 1282/13 (5) (17508)

Edykt.

Dnia 21 stycznia 1914 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 342 gminy Nowosielica Iwana Szczerbania własnej, składającej się z ogrodu i budynków gospodarczych.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 1240 kor.

Najniższą cenę wynosi 826 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza

licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 12 listopada 1913.

L. cz. E. 1688/13 (5) (18082)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chaima Schapiry w Olesku odbędzie się dnia 22 stycznia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya:

1. lwh. 1727,
2. 1/2 lwh. 2391,
3. 1/4 lwh 1558 gminy Ole ko Bazylego Spodenka własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad 1. na 200 kor.,
ad 2. na 100 kor.,
ad 3. na 550 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 133 kor.,
ad 2. — 366 kor. 66 hal,
ad 3. — 66 kor. 66 hal.,

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Olesko, dnia 20 listopada 1913.

L. 6979 (17831 2—3)

Ogłoszenie rozprawy ofertowej.

Zwierzchne kierownictwo budowy gmachu c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie rozpisuje publiczną rozprawę ofertową na zabezpieczenie wykonania następujących robót i dostaw:

1. robót kaflarskich,
2. robót instalacyjnych przy elektrycznem oświetleniu,
3. świeczników elektrycznych i
4. robót instalacyjnych przy urządzeniu wyciągu osobowego.

Na roboty pod 2—4 można razem lub oddzielnie składać oferty.

Oferty należy wnosić do biura c. k. zwierzchnego Kierownictwa we Lwowie ul. Bourlarda 2 III. p. na ręce c. k. radcy ministeryalnego Franciszka Skowrona do dnia 5 stycznia 1914 godz. 10 przed południem. Bezpośrednio po upływie tego terminu nastąpi otwarcie ofert, przyczem oferenci mogą być obecni.

Do ofert dołączone ma być poświadczenie Dyrekcyi urzędów pomocniczych c. k. Namiestnictwa we Lwowie o złożeniu wadyum w wysokości 5 prc. od sumy ofertowej.

Bliższych wyjaśnień co do wykonania powyższych robót zasięgnąć można u kierownika budowy gmachu c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie ul. Bourlarda 2 III. p. w godzinach od 11—12 przed południem, gdzie do użytku oferentów złożone są: plany budowy, opis wykonania, ogólne i szczegółowe warunki, sumaryczne zestawienie robót. warunki konkurencyjne, formularze ofert i t. d.

Lwów, dnia 5 grudnia 1913.

Skowron w. r.
c. k. radca ministeryalny.

L. cz. E. 627/10 (26) (17817)

Edykt.

Dnia 21 stycznia 1914 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya 2/6 części realności obj. lwh. 11 ks. gr. Dżurów Josypa Nikieforuka Hrycka własnych, na której pobudowana jest chata wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew owocowych.

Nieruchomość z przynależnościami w cząstkach wystawiona na licytację jest oceniona na 326 kor.

Najniższa cena wynosi 163 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 5 listopada 1913.

L. cz. E. 1325/13 (6) (17992)

Edykt licytacyjny

Na żądanie miejskiej Kasy oszczędności w Bochni, odbędzie się dnia 15 stycznia 1914, o godz 9 przed południem w sądzie niżej podpisanym, w sali Nr. 16, licytacya realności gruntowej o obsz. 1 ha. 52 ar. 60 m wraz z budynkami gospodarczemi lwh. 134 ks. gr. gm. Wojakowa.

Cena szacunkowa realności wynosi 1824 kor. 31 hal.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 1216 kor. 20 hal.

Odnośne akta przeglądać można w godzinach urzędowych w tut. sądzie, biuro Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzesko, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz E. XI. 4490/13 (18124)

Edykt.

Dnia 15 grudnia 1913 o godzinie 9 30 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie, sala Nr. 22, licytacya 6/12 części realności lwh. 336 ks. gr. II. dz. m. Kołomyi oceniona na 2818 kor.

Najniższa cena 1909 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału XI.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 3241/13 (3) (17900)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego w Żabnie, odbędzie się dnia 23 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2 licytacya realności lwh. 32 i 149 ks. gr. gm. kat Lubiczko obj. 5 pgrt. o obsz. 95 ar. 41 m.² wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:

lwh. 32 na 1408 kor. 96 hal.,
lwh. 149 na 1500 kor.

Najniższa cena wynosi:

lwh. 32 na 9 9 kor. 30 hal.,
lwh. 149 na 1000 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabno, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 1908/13 (6) (17686)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Czermny, zastąpionej przez p. dr. Kulczyckiego, adwokata w Jaśle, odbędzie się dnia 15 styeznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33, licytacya realności:

a) lwh. 809,
b) lwh. 375,
c) lwh. 721,
d) lwh. 376,
e) lwh. 276,
f) lwh. 53 ks gr. gm. Czermna.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione. a to:

ad a) 1736 kor. 77 h.,
ad b) 2756 kor. 50 h.,
ad c) 3682 kor. 50 h.,
ad d) 2738 kor.,
ad e) 5108 kor. 50 h.,
ad f) 13.222 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1157 kor. 87 h.,
ad b) 1837 kor. 66 h.,
ad c) 2455 kor.,
ad d) 1825 kor. 34 h.,
ad e) 3405 kor. 66 h.,
ad f 8814 k r. 66 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Jasło, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. E. 3239/13 (4) (17694)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 stycznia 1914 o godzinie 10·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19. odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 961 gm. Trójca, Dominika i Gabryeli Laskowskich własnej, składającej się z ogrodu z budynkami.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 1693 kor. 34 h.

Najniższa cena wynosi 1128 kor. 89 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Zabłotów, dnia 19 listopada 1913.

L. cz. E. 3231/13 (3) (17693)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 562 gm. Rożnów, Matija Dijczuka Nastuni własnej, składającej się z ogrodu z budynkami.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 720 kor. 92 h.

Najniższa cena wynosi 480 kor. 61 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 19 listopada 1913.

L. cz. E. 1691/9 (33) (17661)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, odbędzie się relicytacya:

a) 3/9 części realności lwh. 435 i
b) 1/2 części lwh. 437 gm. Perehińsko wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 1143 kor. 33 h., przynależności zaś na 169 kor.

Najniższa cena wynosi 656 kor. 16 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej w dniu licytacyi przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej nie mogłyby być więcej podnoszone ze skutkiem co do samej nieruchości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, 18 listopada 1913.

L. cz. E 969/13 (7) (17938)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 519, 2027, 1755, 2013, 222 gminy Swaryczów wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 5063 kor. 1 hal., przynależności zaś na 266 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 3767 kor. 94 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, dnia 24 listopada 1913.

L. cz. E. 831/13 (10) (18129)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jana Gogoli w Olszynach odbędzie się dnia 19 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2. licytacya realności lwh 24 gm. Olszyny. składającej się z budynku mieszkalnego i gosp darczego, tudzież pgrnt. o obszarze 5 morgów 528 s². wraz z przynależytościami, składającemi się z 25 drzew owocowych na pgrnt. lk. 1855/1 rosnących.

Nieruchomość powyższa z przynależnościami wystawiona na licytację jest oceniona na kwo ę 5872 kor.

Najniższa cena wynosi 3915 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.

Biecz, dnia 3 listodada 1913.

Firmy.

Ч. сп. Фірм. 1086 Стов. III. 177 (17838)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарчих

Осідок стоваришеня: Перемислів.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Перемислові.

1. Член дирекциї виступив: Петро Каровець.

2. Членом дирекциї вибраний: Іван Білевич.

Дата впису: 1. серпня 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний, Відділ IV.

Львів, дня 29 липня 1913.

Ч. сп. Фірм. 1191 Стов. III. 276 (18040)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришеня: Миколаїв ad Гаї.

Фірма звучить: Спілка господарско-кредитова „Поміч", стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Миколаєві.

1. Члени дирекциї виступили: Климко Дацко, Федько Дикий і Данило Кинат

2. Членами дирекциї вибрані: Мілько Кишан, справником Андрей Ловчий, касиєром і Дмитро Франків, книговодцем, всї господарі в Миколаєві ad Гаї.

Дата впису: 23 серпня 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 18 серпня 1913.

Ч. сп. Фірм. 1081 Стов. III. 340 (18039)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришеня: Тяглев.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Тяглеві, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Члени дирекциї виступили: Яким Бродюк, настоятель, Іван Максимяк, Яким Середюк, Стефан Форис син Федя, члени заряду і Андрей Заяць, заступник настоятеля.

Членами дирекциї вибрані: Іван Тарасович, гр. кат. парох в Тяглеві, настоятелем заряду, а членами поновно Яким Бродюк, Іван Максимяк і Андрей Заяць, і крім того Павла Заяця, рільника в Тяглеві, заступником настоятеля.

Дата впису: 1 серпня 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 25 липня 1913.

Wyroki prasowe.

Zl. 228 (13799)

Das k. k. Landes als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 24 September 1913, Pr. 73/13, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Der freie Egerländer" vom 21 September 1913 wegen des Artikels: „Wochen chau" in den Stellen von „dann seit 1897 wiß man" bis „zu verkaufen". von „Da wurde der Jahrtag" bis „anwesend"; des Spottgedichtes zum Artikel. „Utan svafel . . !"von „Darumbe. Geschwinde hinweg" bis „im Forste röhren"; der Artikel: „Priesterhochmut . . ." von „wie z. B. der heil Aloisius bis „Knie sinkt"; „Den Wert der Muttersprache" von „Wir meinten eher" bis „Muttersprache" nach § 63, 64, 303 und 516 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 25 September 1913, Pr. 75/13 die Weiterverbreitung der Nummer 217 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung" vom 22 September 1913 wegen des Artikels: „Aus der klerikalen Lügenpresse" in der Stelle von „Denn tagtäglich können wir" bis „schießen zu lassen" nach § 491, St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 September 1913, Pr. I 517/13, die Weiterverbreitung der Nummer 262 der Zeitschrift: „Dennik Ceske socialne demokraticke strany delnicke v Rakousku" vom 24 Sept mber 1913 wegen der Stellen von „Nesmazatelnym faktem" bis „v rakouskem militarismu", von „A pak se rikalo"" bis „jen musil zavinit", von „Nemoci je krach" bis „valecne opatreni", von „Pro nebude a vsecho" bis „nebude militarismu" des Artikels: „Krach manevru a militarismu" nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 September 1913, Pr. I 518/13, die Weiterverbreitung der Nummer 2 rekte 3 der Zeitschrift: „Tesarsky obzor" vom 25 September 1913 wegen der Stelle von „Jsouce vyuceni" bis „inteligentnejsi" des Artikels: „Na odchodnou z nasich rad" in der Rubrik: „Besidka" nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 29 September 1913, Pr. I 146/13, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Flugschrift: „Stanienim a topisskym delnikum a zrizencum c. k. statnich drah v Brne!" wegen der Stelle von „Brutalni ruka" bis „sebevedomymi" und von „bychom pany" bis „odvratili" nach § 300 St G. verboten.

Zl. 229 (13800)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in St. Pölten hat mit dem Erkenntnisse vom 29 September 1913, Pr. VIII. 7/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Bote von der Ybbs" vom 27 September 1913 wegen des Artikels: „Zur Lage der Deutschen in Österreich" in den Stellen von „Das heißt" bis „zu können", von „Von dem Augenblicke" bis „braucht", von „Was ist" bis „bedienen will", von „Ganz im Gegenteil" bis „eingegangen worden", von „Im Deutschen Reiche" bis „ihrer Pläne", von „Man fürchtet" bis „geholfen", von „Das Österreich" bis „befassen haben" und von „Österreich" bis „führen muß" nach § 75 a St. G. gemäß § 493 St P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. 184/13, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der in Mailand erscheinenden illustrierte Zeitschrift; „La cultua moderna" (Natura ed arte. Anno XXII) vom 15 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. 183/13, die Weiterverbreitung des im Verlage Francesco Perrella in Florenz 1911 erscheineuden Druckwerkes: „Il volere d' Italia" von Enrico Corradini wegen des Kapitels mit der Aufschrift: „Nel Mare dell' Acquila e del Leone" (Seite 77—102) nach § 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. 182/13, die Weiterverbreitung der Nummer 257—258 der in Florenz erscheinenden Zeitschrift: „La Nazione" vom 14—15 September 1913 nach § 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr IX 179/13, die Weiterverbreitung der Nummer 116 der Zeitschrift: „La Vita di Trieste" vom 25 September 1913 wegen der Stelle von „Un alto funzionario" bis „e di che ridere!" des Artikels: „I benefici decreti" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. IX 178/13, die Weiterverbreitung der Nummer 11576 der Zeitschrift: „Il Piccolo" vom 25 September 1913 wegen der Stelle von „La prima cosa della quale" bis „si chiude l' articolo" des Artikels: „Luigi Barzini sugli italiani in Austria" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. IX 181/13, die Weiterverbreitung der Nummer 221 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 24 September 1913 wegen der Stellen von „Queste disposizioni. i signori" bis „la Giustizia" und von „frattanto, o signori a noi nen" bis „d'italia" des Artikels: „Il ricordo di una giornata storica"; von „Ma non avrebbero nulla" bis „del nostro tempore" des Artikels: „Le condizioni degli italiani in Austria. Barzini sequestrato" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. IX 180/13, die Weiterverbreitung der Nummer 221 der Zeitschrift: „La coda del diavolo di Trieste" vom 24 September 1913 wegen der Stelle von „Chi semina 'Corrieri'" bis „L'Impresa Lovrich" ohne Überschrift und des Artikels: „Esposizione Adriatica di prodotti . . ." nach § 305 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 September 1913, Pr. IX 177/13, die Weiterverbreitung der Nummer 115 der Zeitschrift: „La Vita di Trieste" vom 24 September 1913 wegen der Stellen von „A Vienna un bel giorno" bis „demolizione" des Artikels: „Le condizioni degli italiani in Austria. Per le comune difesa" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. 97/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor" vom 25 September 1913 wegen der Stellen von „Ale knezim" bis „zila" des Artikels: „Ale knezim . . . zila"; von „Kazal ohnive" bis „rozsvitil" des Artikels: „Nas novy velebnicek"; von „Pohled na to" bis „soc. demokrate" des Artikels: „Zleby"; von „Poznali jsme" bis „zvony zvonily" und von „ushradila uplne" bis „knezske" des Artikels: „Milujte nepratele sve"; von „Vyrvani obcanskemu" bis zum Schlusse des Artikels: „Na costu" nach § 122 a, 300 und 303 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. 96/13, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Vzkriseni" vom 20 September 1913 wegen der Stelle von „Cisar prohlasil" bis „se drzel" des Artikels: „Doma. Ustava zemska" von „takrka pod" bis „zde deji" des Artikels: „Ceska, mensinova skola" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. IV 95/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Kralovehradecke rozhledy" vom 26 September 1913 wegen des Artikels: „Tak svet odplaci" nach § 300 St G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. IV 96/13, die Weiterverbreitung der Nummer 38 der Zeitschrift: „Nase pravo" vom 26 September 1913 wegen der Stelle von „Slouzite jeho" bis „bezpravnou jednostkou" des Artikels: „Narodne socialni vojaci" nach § 300 St G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. IV 97/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Ratibor" vom 27 September 1913 wegen des Artikels: „Z manevru" nach § 491 St G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezembe 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. 24/13, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Vesna" vom 1 Oktober 1913 wegen der Stelle von „Kdybychom napsali" bis „netreba" des Artikels: „Plat evropskych potentatu za minutu" nach § 63 St. G. verboten.

L. cz. Pr. III. 136/13 (3) (17767)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w nr. 34 czasopisma hebrajsko żydowskiego „Der Socyal Demokrat" z dnia 28 listopada 1913 artykuł pod tytułem: „Die Delegacyes" (str. 1) zawierają w całej osnowie znamiona występku z § 300 k. k. i art. III. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 L. 8763 Dz. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. Pr. 276/13 (2) (17835)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś" numer 1218 z dnia 1 grudnia 1913 w artykule pod tyt. „65 litie carstwowania Imperatora Franca Josyfa I." od słów: „Wojna iz-za" do „w połnem rozsudkie" i od „Wsi narodnosty do „ukraińskoho naroda" — zawiera znamiona występku z § 300, 308 i 491 u. k. V. ust. z 17 grudnia Dz. p. p. Nr. 8 z r. 1863 uznał dokonaną w dniu 1 grudnia 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu, — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. Pr. 277/13 (2) (17834)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Reforma c. k. straży skarbu" Nr. 5 z dnia 1 grudnia 1913 w artykule pod tyt. „Krętactwo rządu" w ustępie od „Naprowadzenie tego" do „zginąć zmarnieć" zawiera znamiona występku z §§ 300 ustawy karnej uznał dokonaną w dniu 1 grudnia 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. Pr. 278/13 (2) (17833)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś" Nr. 1219 z dnia 2 grudnia 1913 w artykule pod tytułem „Korespondenciy" w ustępie od „Interes russkoho" do „yznemohujuszczym bratiam" zawiera znamiona występku z §§ 305 i 308 u. k. uznał dokonaną w dniu 2 grudnia 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 3 grudnia 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. IV. 306/13 (1) (18008 2—3)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Stefanowi Didyczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Jana Zapytowskiego pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności niewydzielonej 1/4 i 1/24 części ruchomości obj. lwh. 46 gminy Myslowa oraz 2/4 i 1/3 z 1/4 części pgr. lk. 28/2 obj. lwh. 49 tejże gminy.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 24 grudnia 1913, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Stefana Didycza ustanawia się p. adwokata dr. Mantla w Podwołoczyskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Didycza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. C. I. 497/13 (1) (17932 2—3)

Edykt.

Przeciw Stefanowi Kohutowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowemsiole przez Herscha L. Geldbanda w Nowemsiole pozew o 220 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 19-go grudnia 1913, o godz. 8 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Kohuta ustanawia się Olekę Palanicę w Terpiłówce kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowesioło, dnia 28 listopada 1913.

L. 1466 (18022 2—3)

Ogłoszenie.

Dr. Rudolf Kreugel wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. C. II. 623/13 (1) (17874)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Antoniemu Tarale wniósł Józef Tarała z Rakszawy pozew o 1000 kor. zpn.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 15 grudnia 1913, o godz. 9 rano, sala Nr. 1.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Andrzej Tarała Rakszawy będzie go zastępywał w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Łańcut, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. C. I. 610/13 (1) (17861)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Agnieszce Chrobak wniósł Moses Hochberg z Mużyłowic do podpisanego sądu pozew o 586 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 16 grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 3.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Sekełę, adwokata w Jaworowie, kuratorem, który zastępywać będzie pozwaną w tej sprawie dopóty, dopóki po zwanaęsię nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworów, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. Nc. III. 513/13 (2) (18087 2—3)

Edykt.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w miesiącu marcu 1913 znaleziono na gruntach gminy Kołodziejówka (powiat Skałat) pierścień złoty z brylantem wartości zwyż 100 kor.

Właściciel ma się zgłosić w terminie rocznym od dnia ogłoszenia w godzinach urzędowych w sądzie tutejszym, gdyż po upływie roku rzecz znalazcy wydaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Skałat, dnia 10 października 1913.

L. cz. 3108 (17965 2—3)

Obwieszczenie.

W myśl przepisów § 30 ustawy o Reprezentacyi powiatowej podaje się do powszechnej wiadomości, że preliminarze funduszów powiatowych na rok 1914 wyłożone zostały w dniu dzisiejszym w biurze Wydziału powiatowego w Kolbuszowej na dni 14 do przeglądu przez opodatkowanych.

Z Wydziału powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 1 grudnia 1913.

L. 2353 (18095)

Ogłoszenie.

Wydział powiatowy w Starym Samborze stosownie do § 30 ust. o Repr. pow. podaje do publicznej wiadomości opodatkowanych w powiecie Starosamborskim, że budżet powiatowy funduszu administracyjnego i funduszu drogowego na rok 1914 został w dniu dzisiejszym wyłożony w biurze Rady powiatowej i może być przez 14 dni począwszy od dnia dzisiejszego przez opodatkowanych przeglądany.

Stary Sambor, dnia 3 grudnia 1913.

Prezes:

Wasylkiewicz w. r.

L. cz. C. II. 621/13 (1) (17870)

Edykt.

Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Stanisławowi Kochmanowi i Katarzynie z Kochmanów Kochmanowej wniosło do c. k. Sądu powiatowego w Łańcucie Towarzystwo bankowe w Żołyni pozew o zapłacenie kwoty 700 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 16 grudnia 1913, o godz. 9 przed południem.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Stanisława Kochmana i Katarzyny z Kochmanów Kochmanowej ustanawia się p. Jędrzeja Szpetnara, byłego naczelnika Żołyni wsi, który będzie ich zastępywał na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Łańcut, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 343/13 (18012)

Edykt.

Przeciw Stanisławowi Feratowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiono do c. k. sądu powiatowego w Ropczycach przez Mikołaja Dudka pozew o ojcostwo i alimenta.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 grudnia 1913.

Celem strzeżenia praw wyż wymienionego ustanawia się p. dr. Reizego, adwokata w Ropczycach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ropczyce, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. C. I. 456/13 (1) (17819)

Edykt.

Przeciw Motrze Cymbalista, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zbarażu przez Józefa Ginsberga, kupca w Tarnopolu pozew o zniesienie współwłasności ciała tabularnego objętego lwh. 54 gminy kat. Szyły zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną zostasta audyencya do ustnej rozprawy na 16 grudnia 1913, o godz. 10 przed południem, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw kurandki ustanawia się p. dr. Kossera, adw. kraj. w Zbarażu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. C. II. 604/13 (2) (18107)

Przeciw nieobecnemu Dawidowi Berischowi Fass z Zawadki rymanowskiej wniósł Hersch Neiss z Dukli pozew o 371 kor.

Rozprawę wyznaczono na dzień 17-go listopada 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 1.

Kuratorem dla pozwanego ustanowiono adw. dr. Flama w Rymanowie na koszt pozwenego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rymanów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. C. I. 699/13 (1) (18056)

Edykt.

Przeciw Stefanowi Petryk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bursztynie przez Wolfa Moschla pozew o 587 kor. 50 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 grudnia 1913, o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw Stefana Petryka ustanawia się p. dr. Malza, adwokata w Bursztynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Petryka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bursztyn, dnia 24 listopada 1913.

L. cz. C. II. 429/13 (8) (18069)

Edykt.

Przeciw Justynie 2-o Tomczykowej, Rozalii Niedźwiedziowej i niewiadomej z życia i miejsca pobytu Maryannie z Trybułów Gwiazdoniowej ze Spytkowic wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jordanowie przez Wincentego Trybułę ze Spytkowic pozew o uznanie prawa własności 1/3 i 3/8 z 1/3 części z całej posiadłości lwh. 133 i z połowy realności 407, oraz 1 24 części realności lwh. 561 ks. gr. gm. Spytkowice i wykreślenie wpisów hipotecznych.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do tentowania ugody na dzień 17 grudnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Maryanny z Trybułów Gwiazdoniowej ustanawia się p. Dymitra Sieleckiego, notaryusza w Jordanowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryannę Gwiazdoniową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jordanów, dnia 2 grudnia 1913.

L. 6732. (17832 3—3)

Ogłoszenie.

Na podstawie § 30 ustawy o Reprezentacyi powiatowej podaje się do publicznej wiadomości, iż budżet powiatowy, zamknięcie rachunków oraz inwentarz powiatowy na rok 1914 zostały wyłożone w biurze Wydziału powiatowego i mogą być przez interesowanych przeglądane w godzinach urzędowych.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Brzesko, dnia 3 grudnia 1913.

Prezes Rady powiatowej: Götz w. r. — Sekretarz Wydziału powiatowego: Dr. Baltaziński w. r.

L. 11.172/13 (18117 1—3)

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do publicznej wiadomości opodatkowanych w powiecie, że budżet powiatowy i drogowy na rok 1914 został ogłoszony w biurze Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych.

Z Wydziału powiatowego.

Brody, dnia 9 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 562/13 (3) (18128)

Przeciw Ołeksie Atataj, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Abrahama Thau i Mosesa Blausteina pozew o 200 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawę na dzień 12 grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 15.

Celem strzeżenia praw Ołeksy Atataj ustanawia się p. dr. Hermana Segalla, adw. w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 5 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 763/13 (1) (18049)

Edykt.

Przeciw Wojciechowi Ciastoniowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Sączu przez dr. Emila Pasionka pozew o 266 kor. 88 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 30 grudnia 1913.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Ciastonia ustanawia się p. dr. Długopolskiego, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 507/13 (1) (18134)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Annie Grzybała zam. Bączar przedtem z Odrzykonia wniosła do tut. sądu skargę Marya z Grzybałów Wiśniewska z Gogolowa o zapłatę kwot 121 kor. 38 hal. i 530 kor. 78 hal.

Ustna rozprawa wyznaczona na 12 grudnia 1913, godzina 9 rano, biuro Nr. 40.

Dla strzeżenia praw pozwanej ustanowiono p. dr. Roberta Pawłowskiego z Krosna na czas jej nieobecności.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krosno, 2 grudnia 1913.

L. cz. C. III. 44/13 (1) (17922)

Edykt.

Przeciw Andryjowi Terefeńko i Hani vel Naćce Terefeńko, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Ilka Romanko z Paszowej pozew o 300 koron i 200 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 grudnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Andrija Terefenko i Hani vel Naćki Terefenko ustanawia się p. adwokata dr. Witoszyńskiego w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swych kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. C. III. 442/13 (17923)

Edykt.

Przeciw Wasylowi Terebeckiemu z Manasterca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Iwana Terebeckiego pozew o własność pgr. 97/1.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 grudnia 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Wasyla Terebeckiego ustanawia się p. adw. dr. Witoszyńskiego w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 15 listopada 1913.

L. XVII. 9832 (18145)

Ogłoszenie.

Przeciętna cena targowa mięsa wieprzowego w miesiącu październiku 1913, mająca służyć według §§ 48 i 52 ustawy z 6 sierpnia 1909 (Dz. p. p. Nr. 177) za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu państwa za świnie rzeźne (Schlachtschweine) wybite z urzędu lub padłe wskutek zarażonego z urzędu szczepienia w miesiącu grudniu 1913, wynosi 1 kor. 55 hal. za kilogram.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 grudnia 1913.

L. cz. C. I. 843/13 (1) (18102)

Edykt.

Przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Franciszkowi Gralowi synowi Marcina przedtem w Łowcach, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu przez Michała Grala syna Marcina w Łowcach pozew o 561 kor. 98 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 grudnia 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw wyż wymienionego ustanawia się pana adw. dr. Dratha w Jarosławiu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jarosław, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. C. IV. 522/13 (18141)

Edykt.

Przeciw Matijowi Miszczanyn synowi Michała z Niżniowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu przez c. k. gal. Towarzystwo gospodarskie we Lwowie pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 18 grudnia 1913, o godzinie 10 rano, w biurze Nr. 2 dom Wenzla.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Salata, adwokata w Tłumaczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tłumacz, dnia 18 listopada 1913.

Kuratele.

L. cz. L. 1/13 (11) (15734 2—3)

Edykt.

Wandę z Rutowskich bar. Brunicką, właścicielkę dóbr w Smarzowy uznano umysłowo chorą i kuratorem jej ustanowiono p. Antoniego Zapalskiego, właściciela dóbr w Januszkowicach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. P. 120, 121/13 (16527 2—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jana Siudę z Mnikowa, zaś za umysłowo niedołężnego Stanisława Jedynaka z Piekar.

Kuratorem pierwszego ustanowiono Jakóba Kapika w Mnikowie a kuratorem drugiego ustanowiono Jana Kozła w Piekarach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Liszki, dnia 12 października 1913.

L. cz. L. IV. 64/11 (15956 1—3)

Edykt.

1. Aleksandra Powidajko,
2. Klarę Reiner,
3. Julię Lachocką,
4. Emila Ballatzka,
5. Salkę Brüll,
6. Jakóba Bäckera,
7. Juliana Bałascheskula,
8. Edwarda Hubicza,
9. Majera Ruckera,
10. Juliusza Lickendorfa,
11. Chaskla Rappaporta,
12. Antoniego Hausera,
13. Jana Czornego,
14. Sime Kopyt,
15. Beilę Kogon,
16. Leję Rubner vel Kugler,
17. Hermana Chotinera,
18. Mikołaja Olejnika,
19. Stanisława Kotkowskiego,
20. Paulinę Klimek,
21. Nazarego Ostapiaka,
22. Franciszka Chodo,
23. Romana Chorążego,
24. Szymona Słobodziana,
25. Władysławę Uczniową,
26. Zdzisława Sokołowskiego,
27. Wandę Szeligowską,
28. Piotra Sopotnickiego,
29. Katarzynę Suchodolską,
30. Leibe Schorra,
31. Annę Sosenczuk,
32. Adolfa Arendarczyka,
33. Zofię Sadłowską,
34. Mieczysława Skrzyńskiego,
35. Leona Janikowskiego,
36. Michała Małodobrego,
37. Agatę Zelnik,
38. Chaję Mandel,
39. Izydora Nehrera,
40. Józefa Załuskiego,
41. Tytusa Mukaczyńskiego,
42. Aleksandra Tańczuka,
43. Maryę Tańczuk,
44. Jakóba Widymę,
45. Jakima Matwijów,
46. Maurycego Tiger (Tieger),
47. Bogumiłę Michalewicz,
48. Józefa Martynowicza,

uznano umysłowo chorymi, — a kuratorami ustanowieni zostali:

ad 1. Mieczysław Nowakowski,
„ 2. Moses Reiner,

ad 3. Józef Delkiewicz,
„ 4. Bolesław Burzyński,
„ 5. Peretz vel Ferdynand Penner,
„ 6. Antoni Zupnik,
„ 7. Michał Bałascheskula,
„ 8. Stanisław Hubicz,
„ 9. Lauser Münzer,
„ 10. dr. Ignacy Lickendorf,
„ 11. Aron Finster,
„ 12. Juliusz Walczewski,
„ 13. Aleksander Czorny,
„ 14. Hersch Seller,
„ 15. Józef Samuel Seelenfreund,
„ 16. Owadie Rosenfeld,
„ 17. Leon Chotiner,
„ 18. Jerzy Kocura,
„ 19 Józef Kotkowski,
„ 20. Władysław Klimek,
„ 21. Jan Rainczak,
„ 22. Michał Chodowaniec,
„ 23. Karol Chorąży,
„ 24. Michał Słobodzian,
„ 25. Jacek Stepan,
„ 26. Włodzimierz Sokołowski,
„ 27. dr. Adam Paczosiński,
„ 28. Franciszek Sopotnicki,
„ 29. Mikołaj Sołoninka,
„ 30. Nachman Schorr,
„ 31. Karol Bunzel,
„ 32. Edmund Breder,
„ 33. Jozafat Dobl,
„ 34. dr. Stanisław Zabłocki,
„ 35. Władysław Janikowski,
„ 36. Stanisław Zachara,
„ 37. Dawid Schaffel,
„ 38. Jakób Mandel,
„ 39. Emanuel Mehrer,
„ 40 Maciej Załuski,
„ 41. Jan Marcinkowski,
„ 42. dr. Mirosław Jankiewicz,
„ 43. dr. Mirosław Jankiewicz,
„ 44. Feliks Wyczyński,
„ 45. Karol Liniowski,
„ 46. Simon Tiger,
„ 47. dr Norbert Michalewicz,
„ 48. Józef Martynowicz.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya I., Oddział XXVIII.
Lwów, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. P. VI. 148/13 (4) (18052 1—3)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Bazylego Kiernacza w Tarnopolu.

Kuratorem jego ustanowiono Włodzimierza Postryhacza w Tarnopolu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 9 października 1913.

L. cz. L. 1/13 (3) (17974 1—3)

Edykt.

C. k. sąd krajowy cywilny we Lwowie zawiesza niniejszem nad dr. Aleksandrem Franciszkiem Oskarem 3 im. ks. Łodzia Ponińskim, emer. c. k. radcą Dworu p zy krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie, właścicielem dóbr Horyniec z przyl. marszałkiem powiatu cieszanowskiego, zamieszkałym we Lwowie przy ul. Cłowej pod l. 5, kuratelę z powodu otępienia umysłu, ustanawiając kuratorem tegoż p. Stanisława Karłowskiego, dyrektora Banku przemysłowego we Lwowie

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 7 listopada 1913.

L. cz. P. 134 13 (8) (16460)

Za umysłowo chorego uznano Jana Szlachcica w Babicach.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Szlachcica ojca Jana, gospodarza w Dworach I. cz.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Oświęcim, dnia 2 października 1913.

Konkursa.

2294/2 (17964)

Ogłoszenie konkursu.

Przy Dyrekcyi c. k. fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu jest do obsadzenia posada odbiorcy-ropy z siedzibą w Bitkowie.

Do posady tej przypisana jest płaca I. stopnia dla sług państwowych, normowana ustawą z dnia 25 września 1908 Dz. u. p. Nr. 204 i rozp. Ministerstwa z dnia 22 listopada 1908 Dz. u. p. Nr. 234 w kwocie 900 kor. rocznie i dodatek aktywalny I. klasy w kwocie 270 kor rocznie, jakoteż dodatek na ubranie służbowe 50 kor. rocznie, tudzież w braku mieszkania w naturze odpowiedni dodatek na mieszkanie, jakoteż 120 kor. rocznie na opał.

Ubiegający się o tę posadę, do której w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie, powinni wnieść własnoręcznie napisaną i należycie ostemplowaną prośbę i mają się wykazać, oprócz ogólnych wymagań dla służby państwowej, następującymi warunkami:

1. Najmniej 5-letniem praktycznem zajęciem przy wiertnictwie lub przy odbieraniach ropnych. Z tego przynajmniej jednoroczne praktyczne zatrudnienie przy zakładach państwowych tłoczenia i magazynowania ropy.

2. Dowód uzdolnienia w ślusarstwie maszynowem i świadectwo złożenia z dobrym skutkiem egzaminu na maszynistę.

3. Znajomość języka niemieckiego i jednego z języków krajowych w mowie i piśmie.

Starający się mają podać czy i w jakim stopniu są spokrewnieni lub spowinowaceni z jakimkolwiek z urzędników, podurzędników i sług zajętych przy c. k. fabryce olejów mineralnych w Drohobyczu.

Podania o powyższą posadę należy wnosić wprost do Dyrekcyi c. k. fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu najpóźniej do 5 stycznia 1915 lub też jezeli starający się jest w służbie państwowej zajęty przez swą przełożoną władzę.

Dyrekcya c. k. fabryki olejów mineralnych.
Drohobycz, 5 grudnia 1913.

L. 5974/13 (18147 1—3)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Podhajcach rozpisuje niniejszem stosownie do postanowień ustawy z dnia 5 października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148 konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Podhajcach.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić do Wydziału Rady powiatowej w Podhajcach do dnia 31 grudnia 1913.

Warunki szczegółowe są do przejrzenia w biurach Rady powiatowej w Podhajcach; kandydatim zamiejscowym zostaną na żądanie przesłane pocztą.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Podhajce, dnia 4 grudnia 1913.

Sekretarz: Janiec m. p. Prezes: Bar. Błażowski m. p.

L. cz. Prez. 758 14/13 (18020 1—3)

Sąd tutejszy przyjmie zaraz stałego pomocnika kancelaryjnego, pracującego już w sądzie i piszącego biegle na maszynie „Underwood".

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żmigród, dnia 4 grudnia 1913.

L. 4520/pr. (17963 1—3)

Konkurs.

Przy c. k. Dyrekcyi policyi będzie z dniem 15 stycznia 1914 obsadzonych 4, względnie więcej posad c. k. strażników cywilno-policyjnych z płacą roczną 900 kor., 40 prc. dodatkiem aktywalnym, dodatkiem na mieszkanie rocznych 140 kor., tudzież relutum za odzież służbową rocznych 80 kor.

Mianowanie na te posady nastąpi najpierw w charakterze prowizorycznym na jeden rok służby próbnej.

Po ukończeniu zupełnie zadowalniającej służby próbnej i złożeniu egzaminu z koniecznych wiadomości z ustawy karnej, ważniejszych rozdziałów ustawy o postępowaniu karnem, mianowicie rozdziału o uzasadnionych poszlakach, prawnem przytrzymaniu osób i przedsięwzięciu rewizyi domowej i osoby, z ustaw o ochronie osobistej wolności, o ochronie prawa domowego i o ochronie tajemnicy listów i pism, tudzież ważniejszych przepisów policyjnych i praktycznej służby śledczej nastąpi stabilizacya.

1. obywatelstwo austryackie,
2. ukończony 24 a nie przekroczony 40 (u certyfikatystów 45) rok życia,
3. uzdolnienie fizyczne uznane przez lekarza rządowego,
4. nieposzlakowany tryb życia (u kandydatów stanu cywilnego świadectwo moralności, zaś u czynnych wojskowych lista konduity i wyciąg kar),
5. znajomość polskiego, ruskiego i niemieckiego języka, odpowiednia inteligencya tudzież zdolność do poprawnego sporządzania w języku polskim doniesień i raportów służbowych,
6. dokładna znajomość stosunków miejscowych miasta Lwowa.

Z kandydatów odpowiadających powyższym warunkom mają pierwszeństwo:

a) zupełnie uzdolnieni podoficerowie, posiadający certyfikat wydany na podstawie ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz. p. p.;

b) kandydaci mogący wykazać dalej idące wykształcenie ogólne lub specyalne wykształcenie fachowe;

c) kandydaci, którzy wskutek swego dotychczasowego zajęcia nabyli obszernych znajomości lokalnych i personalnych.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe udokumentowane i należycie ostemplowane podania najdalej do 15 stycznia 1914 do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie.

Przed prowizorycznem zamianowaniem będą kompetenci, którzy w swych podaniach wykazali, iż posiadają wymogi wymienione w punktach 1.—6. powołani do osobistego przedstawienia się i zbadania ich stopnia inteligencyi, pojętności, tudzież nadawanie się do wyszkolenia w służbie policyjnej przez specyalną komisyę w c. k. Dyrekcyi policyi.

Z Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi.
Lwów, dnia 5 grudnia 1913.
Reinlender.

L. 165.647/II. (18023 1—3)

Kokurs

na posady ekspedyentów przy c. k. urzędzie pocztowym:

1. w Moderówce z poborami 3 klasy 2 stopnia i ryczałtem 665 kor. rocznie na służącego;

2. w Szuparce z poborami 3 klasy 4go stopnia i ryczałtem 504 kor. na służącego.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, o pierwszą posadę najpóźniej do 14, zaś o następną najpóźniej do 20 grudnia b. r.

Lwów, 4 grudnia 1913.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.
Prezydent: Wopaterni.

L. 22.789/pr. (17957 3—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia w galicyjskiej państwowej służbie zdrowia jednej posady inspektora sanitarnego w VII. klasie rangi z systemizowanymi poborami rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do końca grudnia 1913.

Kandydaci o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wymaganej w § 7 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 21 marca 1873 Dz. p. p. Nr. 37 nie mniej dowody znajomości języków krajowych wnieść w powyższym terminie do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie, a mianowicie kompetenci pozostający w służbie państwowej w przepisanej drodze służbowej, inni zaś przez właściwe c. k. Starostwa, a we Lwowie i w Krakowie przez c. k. Dyrekcye policyi.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 2 grudnia 1913.

L. 2086 (17902 3—3)

Gmina miasta Żurawna rozpisuje konkurs na posadę weterynarza miejskiego z płacą roczną 1500 kor. Termin do wnoszenia podań do 20 grudnia 1913. Posada do objęcia z dniem 1 stycznia 1914.

Żurawno, dnia 5 grudnia 1913.
Burmistrz Dr. Ruhrberg.

Upadłości.

L. cz. S. 21/12 (93) (18142)

Sprawa konkursowa Benziona Schorra ze Strusowa.

P. zawiadowca masy postawił wniosek o zniesienie konkursu z powodu, iż fundusze uzyskane ze spieniężenia majątku masy nie wystarczą na zaspokojenie wierzycieli (§ 154 o. k.), lecz zostaną obrócone na koszta przewodu konkursowego, tem więcej, iż fundusze uzyskane ze sprzedaży nieruchomego majątku zostaną obrócone wyłącznie na zaspokojenie wierzycieli realnych.

Celem przesłuchania ogółu wierzycieli na ten wniosek również celem powzięcia uchwały co do niesprzedanych ruchomości i ustalenia wynagrodzenia p. zawiadowcy masy wyznacza się rozprawę na dzień 15 grudnia b. r. o godz. 10 przed południem w tut. sądzie sala Nr. 2, na którą wszystkish wierzycieli się wzywa.

Trembowla, dnia 30 listopada 1913.
Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 9/12 (179) (17980)

W konkursie Benjamina Hammera kupca w Kołomyi wyznacza się audyencyę do rozprawy, celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy i jego zastępcy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków na dzień 11 grudnia 1913 godz. 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym biurze 74.

Na audyencyi tej rozstrzygnie ogół wierzycieli wniosek wydziału czy nieściągnięte wirrzytelności mają być na publicznej licytacyi w biurze komisarza konkursowego Nr. 74 za cenę nie niżej 1400 kor. do rąk komisarza konkursowego zaraz po licytacyż złożyć się mającą sprzedane, poczem stosownie do uchwały ogółu wierzycieli na tej samej audyencyi odbędzie się publiczna licytacya wierzytelności, których wykaz z warunkami licytacyjnemi można przejrzeć w biurze Nr. 74.

Na tej audyencyi odbędzie się dodatkowa likwidacya wierzytelności.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz. S. 1/13 (2) (17842 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Pinkasa Ostersetzera współwłaściciela majętności Stryhance.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. rapcę sądu krajowego Karola B łabana w Brzeżanach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Chaima R icha w Brzeżanach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 16 grudnia 1913, godzina 9 przed południem, w tym sądzie w biurze Nr. 54 przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przys ąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 13 stycznia 1914, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 24 stycznia 1914, godz. 9 przed południem, w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stryhańcach lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. S. 2 13 (2) (17843 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Chaji Ostersetzer współwłaścicielki majętności Stryhance.

Komisarzem konkursowym mianuje się radcę sądu krajowego Karola Bałabana w Brzeżanach zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Chaima Reicha w Brzeżanach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 16 grudnia 1913, o godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 54 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, aby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 13 stycznia 1914, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 24 stycznia 1913, o godz. 9 przed południem w tymże sądzie w wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stryhancach lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temze miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 1 grudnia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Okazya! Za półdarmo! Okazya!

Dopóki zapas starczy!

Pojedyncze zeszyty ilustrowanych pism z lat: 1911, 1912, 1913 **„Sport im Bild“, „Die Woche“, „Meggendorfer Blätter“, „Die Muskette“, „Simplicissimus“,** komplety **„WĘDROWCA“ za połowę ceny do nabycia** w Biurze dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, ul. Jagiellońska 3. Na prowincyę wysyłka za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należytości.

Okazya! Za półdarmo! Okazya!

Wszystko najdokładniej pasuje jeżeli używa się kroju „FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę,
obecnie wyłącznie w Biurze dzienników
St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Kuryer kolejowy **Cena 40 halerzy.**

Biuro dzienników St. Sokołowskiego Lwów, Jagiellońska l. 3.

PORTRETY

Adama Mickiewicza
Ks. Józefa Poniatowskiego
Jana Dąbrowskiego
Tadeusza Czackiego

reprodukcye ze słynnych portretów
w gustownych ramach i za szkłem
są do nabycia po 8 koron
w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.
Za porto i opakowanie na prowincyę dolicza się 1 koronę.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie
przez M. FISCHLERA
Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.
Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO
Lwów, Jagiellońska l. 3.

Podróże na czasie!

Pierwsza podróż wycieczkowa do Egiptu od 5 do 25 stycznia 1914.

Wyjazd z Tryestu w poniedziałek 5 stycznia o 1 godz. w południe parowcem pospiesznym Tow. austr. Loyda „Semiramis“ ze zwiedzeniem portu Port Said, Suez, dalej Kairo, Luxor, Asuan, Edfu, Esneh, Luxor, Kairo, Aleksandria. Przyjazd do Tryestu w niedzielę 25 stycznia po południu.

Cena I-szej klasy kor. 1714. — Cena II-giej klasy kor. 1346.

Druga wycieczka do Egiptu od 5 lutego do 1 marca 1914.

Odjazd z Tryestu we czwartek 5 lutego w południe okrętem pospiesznym „Cleopatra“ ze zwiedzeniem miejscowości Port Said, Suez, Kairo, Luxor, Assuan, wycieczka parowcem na Nilu, Esneh, Edfu, Luksor, Kairo, Aleksandria, Brindisi. Przyjazd do Tryestu 1 marca po południu.

Cena I-szej klasy kor. 1810. — Cena II-giej klasy kor. 1396.

Oprócz wyż wymienionych wycieczek odbędą się jeszcze dwie wycieczki do Egiptu, a mianowicie; od 25 lutego do 22 marca i od 20 marca do 16 kwietnia.

Do INDYI wschodnich, Burmy i Ceylonu.

Odjazd z Tryestu 15 stycznia parowcem pospiesznym „Gablonz“. Zwiedzenie miejscowości: Port Said, Suez, Port Sudan, Aden, Bombay, Ahmedabad, Jaipur, Delhi, Agra, Benares, Darjeeling, Calcutta, Rangoon, Colombo, Kandy, Colombo, Adeh, Suez, Port Said. Powrót do Tryestu 17 marca po południu.

Cena 1-szej klasy kor. 3934.

Bliższych wyjaśnień udziela i zamówienia przyjmuje:
Biuro miastowe c. k. Kolei państwowych i międzynarodowe biuro podróży
S. Sokołowskiego Lwów, ulica Jagiellońska l. 3.
Telefon Nr. 234. — Adres telegr. Stadtbureau. Lwów.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 3 hal., **tłustym** petitem 4 hal.

Panna z czteroletnią praktyką biurową, pisząca biegle na wszystkich systemach maszyn, poszukuje odpowiedniego zajęcia. — Zgłoszenia pod **„Praca“** poste restante, Lwow, za okazaniem biletu kolejowego Nr. 3275.

GRZYBY.

Grzyby wybrane (posyłka najmniej-sza 2 klg.) za 1 klg. kor. 9, **rydze** marynowane w beczułkach brutto 5 klg. kor. 5, **rydze** kiszone 5 klg. kor. 4·50, **ogórki** kiszone 5 klg. kor. 2·50, **kapusta** kiszona 5 klg. kor. 2·50, **powidła** I-ma 5 klg. kor. 3·50, **sok** malinowy (syrop) w blaszankach 5 klg. kor. 8, **gogoce** gotowane z cukrem w beczułkach 5 klg. kor. 7, **masło** świeże I-ma (posyłka najmniejsza 5 klg.) za 1 klg. kor. 3·20, **bryndza** połonińska I-ma w beczułkach brutto 5 klg. kor. 7, **jabłka** zimowe I-sza w skrzynkach brutto 5 klg. kor. 2, **jabłka** suszone krajane (bez dymu) w skrzynkach 5 klg. kor. 3, **śliwki** I-a brutto 5 klg. kor. 4, **orzechy** I-a 5 klg. kor. 3·50, **gruszki** suszone 5 klg. kor. 2, **mąka kukurudziana** w woreczkach brutto 5 klg. kor. 2, **fasola** wielka cukr. 5 klg. kor. 3·50, **liżniki huculskie** jedna sztuka kor. 22, **koce** wełniane jedna sztuka kor. 14, **sukno** ciemno i jasno-czerwone, czarne i białe (szerokość 60 cm.) za jeden metr kor. 2. — Ceny rozumieją się bez zobowiązania za zmianę ceny w międzyczasie, loco tu za pobraniem, poleca **L. STUMMER, Kosów.**

WYSIEWKI

z najlepszych herbat pół klgr. 2 kor. 60 hal. i 3 kor. 20 hal.
poleca handel herbaty i kawy Edmunda Riedla, Lwów.

Zmiana lokalu!

KOPERNICKI i Syn
optycy i mechanicy

przenieśli dnia 1 lutego 1913 swoją **pracownię skład towarów optycznych i mechanicznych** do nowego sklepu przy ulicy **Hetmańskiej l. 10.**

(Obok Kawiarni Wiedeńskiej).

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska

Tygodnik Illustrowany

55 lat istnienia 55

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 zamieści najnowszą świetną powieść

HENRYKA SIENKIEWICZA

„LEGIONY“

część pierwsza **„W KRAJU“**

część druga **„POD DĄBROWSKIM“**

wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracyi **W. Kossaka.**

Powieść **„LEGIONY“** „TYGODNIK ILLUSTROWANY“ zaczął drukować w grudniu r. 1913. Nowi prenumeratorzy początek powieści mogą nabywać po 30 hal. Z przesyłką 40 hal.

Nadto „TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 drukować będzie najświeższą powieść

WŁOD. PERZYŃSKIEGO „ZŁOTY INTERES“

Oraz dokończenie powieści

WACŁAWA SIEROSZEWSKIEGO: „BENIOWSKI“.

Artykuły wstępne, naukowe, społeczne i literackie pierwszorzędnych publicystów i literatów polskich. — Stałe przeglądy wystaw naszych z udziałem wszystkich malarzy polskich i obcych. Ilustracye odźwierciadlające zdarzenia chwili bieżącej. — TEATR, SZTUKI PLASTYCZNE. — PIŚMIENNICTWO OBCE. —

W r. 1914 wszyscy prenumeratorowie roczni „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“ oprócz 52 numerów pisma **otrzymają bez dopłaty:**

12 tomów „Ciekawych Powieści“

Zeszyt albumowy
„Świat Dziecięcy“ z rycinami kolorowanemi, jako **PREMIUM NADZWYCZAJNE.**

„Przegląd Bibliograficzny“

„Ciekawe powieści“ kosztują dla nieabonentów rocznie 16 koron.

„Ciekawe powieści“ każdy prenumerator „Tygodnika Illustrowanego“ dostaje

— — — ZUPEŁNIE DARMO!!! — — —

Komplety z r. 1910, 1911, 1912 i 1913, za 12 dużych tomów broszurowanych **tylko po 10 koron w oprawie po 16 koron**

Na żądanie wysyłamy bezpłatne dodatki książkowe (Ciekawe Powieści) w bardzo pięknej, ozdobnej, płóciennej oprawie za dopłatą za oprawę 50 hal. za tom; — to jest kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 50 hal., — półrocznie za 6 tomów 3 kor., — rocznie za 12 tomów 12 koron.

W roku 1914 celem nadania **„Ciekawym Powieściom“** cech **Biblioteki beletrystycznej** damy

Cykl powieści Saskich
J. I. Kraszewskiego:

„Starosta warszawski“, „Hrabina Cosel“, „Z siedmioletniej wojny“ i **K. DICKENSA** słynną powieść 4-tomową p. t.:

„Dawid Copperfield“.

Od początku istnienia t. j. od r. 1910

„Ciekawe Powieści“

zamieściły:

W roku 1910 powieści: **Wołodego Skiby „Nad Poziomy“**, tomy 2, **A. Dumasa „Karol Szalony“**, tomy 2, **K. Dickensa „Klub Pikwika“**, tomy 3, **G. Zielińskiego „Manuela“**, tom 1, **A. Dumasa „Król Dziadów“**, tomy 2, **W. Skiby „Grześ“**, tomy 2.

W roku 1911: A. Dumasa „Straszny Rok“, tom 1, **H. Nagla „Tajemnice Nalewek“**, tomy 2, **Erckmana i Chatriana „Hugon Wilk“**, tom 1, **Deotymy „Panienka z okienka“**, tomy 2, **Gautier „Kapitan Fracasse“**, tomy 3, **W. Hugo „Człowiek śmiechu“**, tomy 3.

W roku 1912: W. Rapackiego „Hanza“, tom 1, **E. Orzeszkowej „I pieśń niech zapłacze“**, tom 1, **A. Dumasa „Towarzysze Jehudy“**, tomy 3, **J. I. Kraszewskiego „Bezimienna“**, tomy 2, **Rellstaba „Rok 1812“**, tom 2, **Erckmana Chatriana „Daniel Rock“**, tom 1, **J. I. Kraszewskiego „Brühl“**, tomy 2.

W roku 1913: E. Orzeszkowej „Australczyk“, tom 1, **A. Dumasa „Wilczyce“**, tomy 4, **K. Laskowskiego „Zrośli z ziemią“**, tomy 2, **A. Krechowieckiego „Szary Wilk“**, tomy 2, **J. Gautier „Cień chińskiego smoka“**, tomy 2, **Wołodego Skiby „Paryżanin“**, tom 1.

Nowi prenumeratorzy biorący wszystkie komplety „Ciekawych Powieści“ za lata 1910, 1911, 1912 i 1913 **zamiast ceny nominalnej 40 kor., płacą tylko 30 kor.** w oprawie 54 kor.

Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Illustrowanego we Lwowie: Ulica Jagiellońska 3.
oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

WARUNKI PRENUMERATY:

We Lwowie:

		z oprawą książek
kwartalnie	6·80 kor.	8·30 kor.
półrocznie	13·60 kor.	16·60 kor.
rocznie	27·20 kor.	33·20 kor.

W Galicyi z przesyłką pocztową:

		z oprawą książek
kwartalnie	7·20 kor.	8·70 kor.
półrocznie	14·40 kor.	17·40 kor.
rocznie	28·80 kor.	34·80 kor.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff. — Odpowiedzialny za Redakcyę we Lwowie: Artur Schröder.

Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.